

ABONNEMENTS

Indochine Union Postale
Un an... 8 00 Un an... 10 00
Six mois... 5 00 Six mois... 6 00

ANNONCES LÉGALES

90 la ligne de 6 points sur justification de 9 lettres quelle que soit la page.

ANNONCES COMMERCIALES

à forfait.

ĐÔNG PHÁP THỜI-BẢO

Tổng-lý:
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Le Courrier Indochinois

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 1187

BẢO QUẢN

188 đường d'Espagne
SAIGON

Điện thoại (Téléphone)
84 324

MỘT TUẦN XUẤT BẢN BA LẦN: NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIẤ BÀN

Đông-Pháp Ngọt-Quê
Một năm... 8 00 Một năm... 10 00
Năm năm... 5 00 Năm năm... 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Theo và mandat de gởi cho:
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Rao báo về việc buôn bán hay là
việc gì xin thương nghị trước

CẢI TÁNH Ý-LẠI CỦA QUỐC-DÂN TA

Ý-lại là gì? Ý-lại là một cái tánh hồn yếu, tự mình không biết lo phần khởi mà chỉ trông cậy nương nhờ vào người ta. Một chiếc thuyền giữa biển khơi gió dỗi sóng dập, mà những khách trong thuyền đều khoan tay trông cậy vào một anh cầm lái, thì chiếc thuyền ấy phải chìm; một cái thành bị giặc phá vỡ; lương thực, củi không, mà quân trong thành đều lơ mơ trông mong vào một vị nguyên-nhưng thì cái thành ấy phải hãm.

Tình hình nước ta ngày nay cơ hồ có cái hiểm tượng nguy ngập như chiếc thuyền giữa biển, như cái thành bị vây, thế mà quốc dân ta vẫn còn nhút nhát khờ khạo như con ốc bị bệnh gia-truyền ý-lại. Có đáng lo không? Có đáng sợ không?

Ồ! Ý-lại, ý-lại, à bệnh căn ấy phát sanh ra từ mấy ngàn năm trước mà lưu truyền mãi đến ngày nay, mỗi ngày mỗi trầm trọng thêm, mỗi cổ-kết thêm, mỗi ngày mỗi thêm nữa.

Từ đời thượng-cổ thuộc về thời kỳ thần quyền, quốc-dân ta quen cái tánh chất ý-lại vào thần-quyền. Lưỡi sừng thần được thành Phò-dổng đứng phắt được giặc Ân, cây cung thiêng của vua Thục An-dương đủ chống với quân Triệu, sự tế tự cầu đảo có thể lui được giặc tránh được tai. Bao nhiêu sự họa phước sanh tồn đều trông cậy vào quyền qui thần trời đất.

Đến đời trung-cổ thuộc về thời kỳ quân-quyền, quốc-dân ta lại đời cái tánh chất ý-lại thần-quyền ấy sang ý-lại quân-quyền. Cái đức vị thiên-tử có thể thay được trời, cái chức ông tổ-tướng có thể yên được nước, cái tay các ông tướng quân có thể giữ được giặc, an được dân. Bao nhiêu cái tánh mạng an nguy đều trông nhờ vào một số ít người quân tướng.

Cái học từ chương càng nghiêm sâu, cái khí quốc-dân càng yếu đuối, cái tánh chất ý-lại càng sanh nhiều, thậm chí lúc tiếng súng cường lân đã di-dung bên tai, cái họa vong quốc đã đến ngay trước mắt mà ta vẫn vô vẻ rung động, khoan tay ngắm cỏ, trông vào bọn quan-lại tượng đồng phỗng đá kia mà tự mình đứng đĩnh đạc rằng: «Tổ dân lợi vật phi ngô sự, từ từ Chu-Châu»... Không lẽ thế! Cái họa nước nhà ta, chẳng phải tại trời chẳng phải tại vua quan, mà thật cũng tại nơi quốc-dân ta đó vậy.

Mãi đến ngày nay quốc-dân ta mới tiệm cận được cái

tư-tướng tự-do của nước Pháp hấp thụ được cái không-khi tự-cường của các nước láng-lềnh, cái giặc hủ lậu đã hầu hết đổi được ít nhiều. Song xét lại cái bệnh gia-truyền ý-lại từ xưa, bây giờ cũng chưa thấy giảm bớt. Ta kính mến cụ Phan Tây-Hồ, phải; ta sùng bái cụ Phan Sào-Nam, phải; ta hoan-nghinh cụ Bùi-quang-Chiều, phải; song nếu ta biết sẵn lòng hoan-nghinh các cụ, rồi ta cứ khoanh tay ý-lại vào các cụ thì cái sự nghiệp của các cụ chẳng phải hỏng, mà cái tiền đồ quốc-dân ta chẳng phải nguy. Vì sao? Một cái gia-đình nguy khốn không thể nhờ một người anh mà gánh nổi, tất phải nhờ vào sự cố đồng-bào; một cái nhà bị vây không thể lấy tài một ông tướng mà giữ nổi, tất phải cậy vào sức cả tam quân.

Châu-công là người nào? Khờ-g-tử là người nào? Mọi người đều muốn làm được như ông Châu-công, ông Khờ-g-tử, thì đời có biết bao nhiêu là ông Châu-công Khờ-g-tử; cho nên mọi người đều chỉ trông mong vào ông Châu-công ông Khờ-g-tử thì một mình ông Châu-công ông Khờ-g-tử chưa đủ để giúp đỡ việc đời.

Vậy ta muốn cho mạng vận nước ta khỏi phải sự nguy hiểm, tiền đồ dân ta không được sự tiến-bộ mà giữ gìn lấy cuộc sanh tồn trong thế giới cạnh tranh này thì quốc-dân ta cần phải trừ tuyệt cái tánh ý-lại đi mà tập thành lấy cái tánh tự-tôn mới được.

TRUNG-CHAU

Đồng bào! Hãy quyền tiền giúp những người bị thủy tai ngoài Bắc! Một miếng khi đói bằng một gói khi no.

Quyền tiền giúp dân bị lụt

Bàn Hội-dồng lo cuộc quyền tiền giúp dân bị thủy-tai ở Bắc-kỳ mới nhóm lại, có quan Toàn-quyền tọa chủ, kính cáo cùng đồng-bào Trung-Nam-Bắc xin mở lòng nhơn. Kể từ người nhơn, quyền giúp nhơn dân bị lụt.

Một miếng khi đói bằng một gói khi no; đến đó tưởng bà con đã biết chúng tôi bắt tất phải nói nhơn. Kể từ nay Bắc-bào khởi sự giúp đỡ, cho bao nhiêu số tiền để cho bà con bị nạn. Những nhà từ-thiện đã quyền giúp xin biên qui danh dưới đây:

M. Lê Ng-Nhơn, Propriétaire, Cánh	5 00
Madame Hồ-vân-Hiến & Gác	1 00
M. Huỳnh-vân-Trần & Étua, Tam-quan (Annam)	2 00

VĂN-NỮ-GIỚI

Bức thư đáp chị D. O.

11 Septembre 1926

Tiếp thư chị, em mừng khôn cùng. Đọc suốt mấy hàng châu ngọc, em càng mến phục.

Em tiếc đường công danh của chị, tiếc vì trở ngại không thể đi xa hơn, đua bơi học vấn, trao gan rên óc thêm, hầu soi gương, điều-đắc đoàn em. Cho chăng phải tiếc «cái công danh giả» là cái bóng-cấp để lộng kiến treo vác, thế là thấp hèn quá. Em còn vững lòng nhờ mấy câu sách này: «On aime à faire l'éducation de l'esprit et du cœur, et former plutôt des hommes que des diplômés».

Chị trách em sao chán ngán đời lại gọi mấy câu: «đám trai to gái lều lều gặt nhau...» làm cho em buồn cười. «Người mà đến thế thì thôi». Em chán đời, vì đời làm nổi náo nức em nghĩ Trời sanh mấy tạng lành lẽ, thế mà đã tật: mù, câm, bại, điên. Cái tạng thứ sáu gọi là hèn, là cái óc mà chỉ biết lo mình. Quanh năm, làm thế-lực gần trở, lòng tràn như bể nước, khổ như trâu mang ách. — Chán đời vì làm trang trao đổi hình thức (sic) để che cái hồn linh miệng hồ hơ tâm cương đi quốc, tuy quơ mà cây được vắn-mệnh, rồi... cuộc, giờ một nọ, nào là khi mang lột, hệ mang rủa, nào là rủa bu dưới ngựa, miệng hàm gan sứa. Đám thì lần lần một phủ-quì bá công-danh, đám thì sa-đầm biển-tính, ối, còn chỉ là nước nhũ, là phong-tục. — Vả đề chán, em lại đi tuấn lại biết bao lần. Chán đời mà rồi cũng còn ở dưới đời. — Chán đời không phải khoanh tay cù rú, phải chiêm nghiệm lý tưởng của La Rochefoucauld, phải thiết hành theo lương tâm. Thế thì buồn mà vui.

Mấy lời chị rõ. Em kính thăm chị.
Mademoiselle C. B.

Cùng ông Lê-dức-Mậu

Biên-tập-viên C. L. B.

Quí báo ngày 14 Septembre rồi đây nơi mục «Tự-do diên-dân (I)» ông có phân giải về việc ông dịch của «Hán Văn hữu đạo» và câu «lân quần hà sự đảo thiên nhai» và tự cho rằng đúng, nghĩa là: đảo hay chẳng, thời cũng xin có lục-châu chư quân-từ phẩm bình, tôi bắt tất phải nhiều lời biện bạch.

Nay tôi chỉ đáp lại hai tiếng «giáo-tôn» của ông đã ban cho tôi đó mà thôi, và tôi mới ông Lê hãy xem lại bài của tôi coi có câu: «Đài này dịch giả (là tiên-sanh) đã gọi lại cho «BĐN báo» v... Hai chữ «BĐN-báo» cũng đủ chỉ cho ông biết bài ấy của «Tân-soạn», mà muốn cho ông khỏi hiểu một cách mập-mờ nên cuối bài tôi có ký thêm hai chữ V. H.

Đã có «BĐN-báo», đã có «V. H.» mà ông còn không tha hai tiếng «giáo-tôn» thì tôi lấy làm lạ quá, chẳng biết tại ông không hiểu, hay là không muốn hiểu.

Vả lại xưa nay tôi viết bài đã thường ký tên V. H. tưởng anh em trong làng báo ai cũng biết, nay lại một chút sơ ý không biết ông là một bạn «đồng-nghệp-mới» nên cũng cứ để V. H. thành ra ông không biết là ai cũng phải.

Có việc ông xin tôi của tại câu «chữ đạo» và chữ «sự» thì tôi cũng «đồng-nghệp mới» mà xin chưa ra.

Nay đáp.
HỒ VĂN HIẾN
Biệt hiệu: Viễn-Hoành

XỬ BẮC-KỲ Thủy-tai năm bình-dân (1926)

Hải-nội chưa quân-tử đã rõ nạn thủy-tai xảy đến cho xứ Bắc-kỳ năm nay, và đã sẵn lòng bác-ái, đem tiền mỗ-hôi nước mắt cho giúp mấy may cho đồng-bào. Ấm ấy với non sông cùng thọ.

Người viết bài này yêu-cầu một việc: nếu các ngài cho mấy lời sau đây là không quá-khếch-thai-quá, xin trao cho sắp trở em, gọi là khuyến-khích lấy tấm lòng bác-ái của trở. Sau này sẽ rõ nhơn-dân xứ Bắc-kỳ thường chịu hà-thần khuyển-nhiên; và gặp việc chỉ là việc nghĩa, thì đã sẵn lòng nhơn.

Tự-trí
Bào-hộ đã hứa từ mấy mươi năm nay, hứa rằng ngày nào dân Việt-Nam đủ tư-cách tự-trí, thì sẽ lập nên giáo hay là không nên giáo quyền tự-trí cho người An-nam. Ngày nay sẽ là 1 ngày đáng ghi vào sử-sách, sẽ là ngày hoan-hỉ cho hết thấy anh em giống Lạc, dòng Hồng. Ngày này xa hay gần? Hay là ngày nay sẽ gần khi tận thế chăng? Đây là việc tương-lai.

Hiện nay người trong Nam-kỳ phải cùng nhau kết một đoàn-thể.
— Đoàn-thể có (ch) chỉ?
— Một làng một xóm không đủ năng-lực gây nên một «xứ độc-áp». Năm làng, không đủ gây ra năm xứ. Phải nhiều làng gom làm một, phải nhiều tỉnh gom làm một, phải Tam-kỳ gom làm một. Càng đông lại càng mạnh-mẽ. Muốn gom làm một, thì Nam Bắc phải bỏ đều hiềm-nghị, Nam Bắc phải bỏ tình yêu-mến nhau.

Gặp tại-nay, Nam Bắc phải tương-trợ. Trăm chiếc đũa rồi rạc, một chiếc đũa không rời rạc, trăm chiếc đũa gom làm một bó, trăm chiếc không chịu xa nhau, lại quyền-luyện khấn-khích nhau, không lực-si nào gỡ ra được, không lực-si nào bỏ cho gãy được.

Trung, Nam, Bắc, chị cùng em. Chị em coi đó, con chim gọi đàn Chim kia còn biết gọi đàn.

Tâm lòng hòa-ái, chí nguyện cùng em. (Hữu-Thanh Tập ch.)

Chim biết hiệp quần; người biết đoàn-thể, biết giúp đỡ cho nhau; anh em chị em biết cùng nhau biệp sức, hầu giữ lấy cái tinh-thần có kết để chủ cho các giang-sơn gấm vóc xứ Nam-Việt này. Muốn cho đoàn-thể được vững-viễn, cần phải giữ một quốc-ngữ, một quốc-văn, một văn-hóa, một tôn-giáo; cần phải giao-thiệp, buôn bán với nhau cho đồng lời đồng vốn.

Nay xứ Bắc-kỳ gặp nạn, người biết suy nghĩ mới chứt, chẳng dám pàn nơ, chẳng dám tiếc tiền.

Người phải biết thương nhau. — Thương là giúp công, giúp của trong cơn hoạn-nạn.

Nay xứ Bắc-kỳ gặp nạn, người biết suy nghĩ mới chứt, chẳng dám pàn nơ, chẳng dám tiếc tiền.

Cảnh nghèo
Ấm-dương hòa hảo, trời quang, mây lành; khách ngoại-lang từ son diêm phán, dần thơm thuốc xi; áo lụa quần lã, lên xe xuống ngựa; vào mua kim-cương trang vật để tăng giá trị cho tấm thân «ngân vàng», vào hiệu cao lâu đứng «sâm-ban sữa bò» để cho đường cho tấm thân ngân vàng; vào ngân hàng nạp tiền, thâu tiền; vào hội ca-nhạc nhẩy-nhót tươi-cười.

Đang lúc này, thì ở xa xa kia, ở cách mấy trăm cây-lơ-mét kia, ở nơi đồng-diên xứ Đại-Việt, xứ Bắc-kỳ, nơi góc bản góc rạ, nơi không có hơi, không đèn điện; trong nhà chòi nhỏ nhỏ, dưới ngọn đèn leo lả kia, quanh lều sập cửa trở trâu trường kia, người

dân xứ Đại-Việt, xứ Bắc-kỳ thì sao? Nào có được sang trọng xa-sỉ như thế, lại còn phải cái cảnh «bưởi cháo rau ngấy» chẳng no lòng, manh bó vải dầm không ấm cả. Đây là ngộ-khọa, đây là khổ-vải, nhưng không nói, không mấy khi đã có đủ quần.

Khách du-lịch ghé phen mục-kích cảnh-tượng thống-khổ này. Đến khi gặp cảnh thủy-tai như năm nay, khách lại phải thổ-than, than thở, bàng hoản, chưa xót biết bao.

Thăm-trạng

Hỏi rằng:
— Anh kia, sao anh không mặc áo, mặc quần, sao anh không cái khổ thôi.
— Tôi vẫn biết là tôi-tàng thân thể, nhưng sắp trở phải «dao hàn cắt da» nên tôi để ý-phục cho chúng nó mặc.

— Chị này sao run rết thái-quá.
— Tôi không biết sao. Ăn được no. Nhịn miệng cho con ăn. Để đói quá, chúng nó không nghỉ-ngủ được phút nào. Sắp con vẫn có ăn được chút đỉnh, mà nước da vẫn mết, thân thể vẫn gầy. Còn tôi đây không có mà ăn, trong người không đủ cái «hỏa», phải cầm phong hàn rất mau.

Nước dựng lên một thước, hai ba thước, chỉ lợi về «cảnh trạng» mà nước lại-lãng, đứng bà-tấn cho là ngoạn-mục, nhưng em người thì khôn khổ vô cùn.

Mực nước chừng ấy, heo gà, bò trâu còn tạm đem lên mấy gò nong được; người còn làm ruộng, tạm trú chân được. Nước dựng lên bốn thước năm thước, lên chỉ mất nhà, ngập nước nhà, trâu bò phải chết, phải trôi hết. Giường mành, đèn được phải trôi hết. Con cái đi dúi nhà mà. Vợ chồng, ông cháu, bà cháu, hoặc là chết, hoặc trôi, hoặc là hai mươi, ba mươi người phải cùng nhau xuống xuống.

Rất ghê cho-khảm quá, ghê chìm, thì nguy. May, ghê đi được, lại được tìm nơi khuya sớm cây nứa. Không đủ chỗ nằm, phải nằm dưới đất, không đủ mền chiếu, phải chịu ngủ trần; lùa nếp gặt vật trời sạch; củ chuối, củ nong, ngọn rau, cộng có đủ ngập hư hốt, lại không ăn được no. Người lớn chịu đói-lạnh đã nhiều. Trẻ thơ, nhỏ tuổi bao nhiêu, lại chịu đói-lạnh càng nhiều hơn nữa. Những trẻ chưa rời vú sữa, những trẻ còn phải ăn bột, tiếng kêu khóc nghe thêm cảm động. Nói ra lường lường đau lòng lắm thay!

Đói lạnh đã được «cát da» người, lại thường khi dứt được sanh-mạng của người. Người tuy không giàu có, người tuy vừa đủ miếng ăn, kẻ nhơn miệng, lại làm được việc đại-phước vậy.

Cần-cấp

— Tiên gọi tới nơi là muốn làm rồi.

— Không sớm, mà cũng không muộn. Không giúp được người cha mẹ, là người đã «chỉ-sinh cho con», lại cứu được sắp trở thế này.

— Cho một cát, năm cát, một đồng thì vừa rồi.

— Người c a ít, tất nhiên phải cho ít. Người có nhiều thì cho nhiều. Không ai được gọi số nào là «vừa».

Người ở vào cảnh thanh nhàn đầm-ấm, mua một hộp phấn son xem một buổi hát, mua một áo lụa, một đôi giày, một cây «can bạc», một cái dù «bi-a-nô» một cái «vợt đánh banhe», một đôi vợ, một tờ báo vô giá-trị, ăn một tiệc «cao-lầu», cũng gấp mấy số tiền năm cát, một đồng. Mua dân «sống» cho xe hơi, động ruồi, thua cờ gian bạc lận, đi hóng gió Boekor, nghĩ mất Đà-lạt, ngoạn-cảnh Deauville, Biarritz, tốn gấp mấy số năm cát, một đồng.

Một đồng, năm cát, gọi tới nơi, còn phải chịu tiền mỗ-hôi cho «sở» để đi tìm thì chẳng còn nguyên số nữa. Nếu gặp quân «quét bạc» thì lại còn

giàu.
— Năm cát, một đồng số mua được thức gì.
— Mua cơm, thì ba, bốn bữa trở ăn vài ngày đã hết.

Mà nước vô-tình kia, trong vài ngày, chưa giọt xuống chút nào. Dầu nước có giọt xuống, thì sức người cha mẹ còn yếu đuối chưa làm chi được «ho có gạo», mà đêm ngày con lại đòi ăn. Dầu muốn trông thì trong vài ngày cũng chưa có hoa quả chi ra kịp. Mua áo, thì một hai cái áo là cùn. Trong ba bốn bữa trở này cũng chưa đủ áo mặc, lương chén phong-hàn, thì chẳng may mà phải bỏ mạng.

Vậy người có nhien lại sẵn lòng cho nhien.

Mạt nạ

Ông Bùi-quang-Chiều, Tổng-lý báo Nam-Việt diên-dân (La Tribune Indochinoise) khuyến người Lục-châu nhơn để đặt, có kẻ mang một nạ, muốn thừa dịp này hồ-hào nhơn đạo cho người An-nam phải làm phúc nữa, phải quên cái giá tám cân người. Đồng-bào trao tiền cho mấy người này, muốn mấy người này gói tiền ra Bắc, đã không lợi chi thêm, mà có hại nhiều. Trong tay chấp môn tiền nhien, thì lại nói nhien: như thanh thế của họ nên dân mới gom góp được số tiền nhien này.

Ái lại đây nào trao tiền cho hùm, dâng giúp vậy cho hùm. Gửi thẳng ra Hanoi cũng được, nhưng vận vật quá, số phải nhien. Gửi cho các tòa báo An-nam ở Saigon cũng được. Như thế lại tăng giá-trị cho các tòa báo An-nam. Lợi chỉ có bấy nhien. Còn tòa báo không mua quan, bán tước cho ai được, không tặng-khuê bài cho ai được.

Tương lai

Một tiền nhơn mơn đã giúp cho trẻ không đói khát vài ngày gần đây. Khiến mấy ngày sau thì lại dân mà ăn, làm việc chi mà có ăn. Hai ba chục người không vô làm «tôi tổ» trong một nhà được. Nước vô tình kia ít ra nửa tháng, hai mươi ngày mới giọt xuống. Người vô chôn củ, giống thức dầu mà cây mà mùa tới; nhà cửa dàu dàu đặt nặng mưa? Nếu số tiền chôn củ không được nhien lại đời lại một phen nữa. Nếu một người muốn cái một cái chôi, hai họ muốn cái hai cái chôi, thì số năm cát, một đồng mua được mấy tám là, mấy tấn tranh, mấy cây tre, mấy cây nứa.

Ái ối, nhien điều phải lấy giá gương. Người trong một nước phải thương nhau cùng.

Bi kịch

Nước tràn tới dân, là chết tới đó. Việc rất ghê-sớm, chẳng phải tầm-thường. Nhân-dân lo giữ dè, giữ bờ, nhien khi phải giết hại lẫn nhau. Bạo nhơn có kẻ người, trời nhai người, còn khiến cho người một giống phải chôn nhau xung-đốt. Tạng-Nghệp dân-báo (ngày 30 t. áng 8; 1926) có đoạn thăm này:

«Dưới khoảng-dè có mấy cái cối, mà nếu có mấy cái cối ấy chảy tự-do, thì dân huyện Thanh-Miền khỏi ở nước, mà dân huyện Phú-Cử thì lại bị lụt. Dân huyện Phú-Cử ra đáp lại. Dân huyện Thanh-Miền giữ không được, liền lập mưu cùng nhau sống chết một trận... Cái số người chết nghe cũng nhiều, nhưng chưa biết đích là bao nhiêu, vì chỗ đánh nhau, có cái dầm sâu nên phải thả bị bên thì p' em gạt xuống dầm, phải thả bị s' em gạt mà sa chân xuống dầm rồi chết...»

Trong làng này, người một giống phải xung-đốt, phải giết nhau, vì sợ thủy-tai «giết» mình. Thế thì thủy-tai nguy-cấp lắm. Thủy-tai là họa lớn, thì người muốn giúp, nên giúp tiền nhien. Có người làm ơn, có người nhơn ơn.

Magasin de soieries

ĐỒ-VĂN-MÙ'ÒI

N° 29, RUE SABOURAIN

SAIGON

Nam-Phong tạp-chí (tháng 2; số 56; năm 1922) vịnh bà Trần-thị-Thọ, người tỉnh Long-bồ, có câu:
Đem tài sinh nghĩa tài coi nhệ,
Cả ít lòng nhiều, ta giúp ta.
Chị em Hồng-Lạc bạn thơ quân,
Nghĩa trọng tài khinh, có chị Trần.
Cám ơn đồng-bào Nam-kỳ, Thực
Nghị dân-báo (ngày 20 tháng 8;
1926) có câu:
Mong-minh nước lụt trời.
Tình-cảnh thiết khổ nào...
Đồng-bào trong Lục-châu,
Thương tình cùng chung-loại...
Cầu đỡ con tai nạn.
Còn trời, còn non nước,
An tình còn chan chan.
Tân-an: NGUYEN-VAN-KIEM

Tuyên cử Hội đồng quản-hạt

Bữa nay quan trên mới cáo báo
rằng cuộc tuyên cử Hội đồng quản-
hạt định chẵn là ngày 10 Octobre 1926.
Như vậy năm ra tranh cử mà không
đủ số tham theo luật định thì hai
tuần sau, nghĩa là ngày 21 Octobre,
sẽ bỏ thăm lần thứ nhì mà cử lại.
Tuy vậy mà gần một tháng nay
dân tâm đã náo nức, đi trong các
tỉnh đến làng nào cũng nghe người
ta bàn luận luận về cuộc tuyên
cử sẽ tới đây. Người thì tính lần này
sẽ lựa lựa bỏ thăm mà cử người nhiệt
tâm công ích, chứ không thêm nghe
lời mấy ông Quan, mấy ông Tổng họ
xui cũ quân bấy bả nữa. Kể lại nói
tại mình ham năm mươi đồng bạc
nên lần trước mình cử làm, chuyện
này mình sáng mắt rồi, bọn tham danh
trực lợi tính ra làm Hội đồng định
bản nước bản dân đó, đầu họ cho
bạc muốn mình cũng không thêm cử
nữa.

Có người ư lòng, nóng nảy thái
quá, lại nói rằng: « Tôi trông mấy
cậu Đại-biểu của dân mà 4 năm nay
phần lớn tin cậy của dân đó, chuyện
này họ ra tranh cử nữa định tới kể
tội của họ cho họ nghe, kẻo để mấy
năm nay họ vinh mà mặt mũi mồm
tướng là sang trọng lắm. »
Lòng dân trong các tỉnh đã bầm
hầm như vậy, chẳng hiểu mấy vị
Nghị-viên quản-hạt mới mần khóa
có rõ thiếu hay chăng, mà nghe có
nhiều vị còn toan tính ra xin tái cử,
định kiếm thêm ít trăm mét-dai, khăn
thêm ít trăm mét đất nữa! Ông thì
dương lo sửa soạn những lời mình
ước xin trong 4 năm nay, định trình
với dân mà kể công nghiệp. Ông thì
viết nhứt báo mà khoe tài khoe lực;
có ông lại in hình mình trong nhứt-
báo mà khoe mẽ-dai!

Cách cử động của mấy ông thiệt là
hay. Song tôi sợ một điều là công
chúng bây giờ đã mở mắt rồi, không
để mà gạt nữa được, nếu họ hỏi tới
việc Thương-khẩu Saigon hồi năm
1923, hoặc họ hỏi tài lực của mấy
ông mà làm việc gì có ích cho dân,
hoặc họ hỏi những lời ước xin của
mấy ông Nhà nước đã cho đến nào,
hoặc họ hỏi vậy chứ mấy ông dùng
chức chỉ mà có mà-dai nhiều, có đất
rộng, có bạc muốn đó, thì e khó cho
mấy ông trả lời lắm.

Mà thôi, nói trước nghĩ chẳng ích
gì, vậy để đợi mấy ông làm Hội đồng
mà đã bán nước bán dân đó họ ra
xin tái cử, coi họ nói làm sao với
công-chúng cho người ta bỏ thăm mà
cử họ nữa.
HỒ-VAN-HIEN

CƯỚC XỔ SỞ NGOÀI BẮC

Số « Médailles Militaire »
ngoài Hải-phong trước định
ngày 5 Septembre vừa rồi
đầy thì xô. Song nay có tin
cho hay rằng vì chưa có thể
xổ được nên đình lại đến 1er
Octobre tới.

Vậy ai có mua số ấy nên
lưu tâm và xin rúng dơi.

VĂN UYÊN

Nhà-báo tiếp được một bài « Văn Uyển »
chúng xuất dương du-học. Có lẽ nói bài
này là của cụ Phan bội Châu tiên sanh làm.
Vậy xin đăng lên đây là có ý cho dân bà
nước ta tiếp theo mà khuyến khích du-học
và mong mỗi trong anh em ta có nhiều
người lấy lấy lấy, khuyến khích cho là phải
và thì hạnh ngay, thì quốc dân ta sẽ có
nhiều điều kết quả hay lắm.
B. B.

Chàng ơi chàng, xin chàng ngồi
lại, thiếp tới bàn giải đôi lời; đã sanh
ra kiếp làm người, thua người ta
cũng thẹn, kém người ta cũng thẹn.
Kể trên non vượt biển, người qua báo
sang đông, kẻ lo việc non sông cho
trộn bở trong ai. Người thì nghĩ
mà mình liệt bại, nghĩ lại thêm sầu,
chứ « nhân sĩ sự thù » sao mà anh
chị được? sao mà chàng chịu được?
Thiếp vì anh bày mưu vạch chước,
chàng phải liệu cho mau, phải tính
việc dài lâu, phải tìm đường lui tới,
phải bỏ củ theo mới, phải kiếm
chờn học hành, cũng người ta đua
tranh, cũng người ta đấu trí, chứ
từ phương hồ thì, chàng lập chí cho
bền, để đợi pháo xông tên cho về
vàng đất nước, cho vang lừng đất
nước, việc lục thao tam lược, chàng
luyện tập cho tinh, việc bày trận bố
bình, việc hoá-xa thiết-lộ, việc làm
hội nữ, việc chỗ khi-cầu, việc đức
sùng làm tâu, trong các việc cơ đồ
thiếp khuyên anh cho tường tất, thiếp
khuyến chàng cho tường tất. Còn
như việc gia thất đã có thiếp lo rồi,
đầu di ngược về xuôi mặc sức anh
vùng vẫy, mặc sức chàng vùng vẫy,
làm sao cho muốn dẫn được cây,
Nhà-nước được nhờ, xin đừng lo lưỡng
bơ vơ, đừng lo quanh lẩn quẩn.
Nào thì, nào luận, nào phú, nào chỉ
điệp chỉ văn, thiếp khuyên chàng bỏ
đại, chứ từ bỏ việc đại, xin anh hãy
ghỉ lòng, có độc-lập phải giăng, chuồng
tự-do phải gõ, đừng có lo giàu lo có,
đừng có lo đồ lo thì, từ, từ, mà làm
chỉ, cũng phương nó-lệ. Thiếp nói ra
thì tệ, không nói thì chẳng minh, xin

chàng xối lại cho tỉnh, bàn ra cho xác,
nay gặp hồi loạn-lạc, phải học cách
văn-minh, mai sau Nhà-nước thái-
bình, đem kinh-luân ra mà tấn dụng,
đem tài tình ra mà tấn dụng, thiếp
khuyến anh một bụng, nay thiếp cũng
một lòng, xin chàng học cho non
công, thiếp mừng riêng trong dạ,
thiếp mừng thầm trong dạ, mấy lời
vàng đá, thiếp giải với anh, chữ hữu
chí cách thành.
PHẠM-TUOC sao-lục

Đinh chánh

Bản-báo số trước, nơi mục
Văn-uyên, bài thi « Thuyền đi
câu » in « ông có sắp lộn một
chữ thái h ra mất nghĩa mà lại
sải vắn.
Câu « Tài ruợu giang-hồ có
nặng » « ota » mà sắp làm « ota ».
Chữ « ota » nghĩa là cái gió,
tiếng Trung-kỳ.

Cùng khán-quan

Quét ông có lòng tốt mua
giúp báo, ấy là nghĩa, còn
trả tiền sốt sản ấy là tín.
Làm người mà xữ tròn tín
nghĩa thì còn chỉ quí bằng.
Vậy nên kính xin quét vị
mua báo để ý giúp. Bản-
báo có gởi thơ nhắc nhở nhiều
lần song chắc quét vị mắc đa
doan công việc nên quên, mà
sự quên ấy có phương hại
đến đường tài-chánh của
bản-báo nên cam có lẽ kính
nhắc quét ngài.
B. B.

Cần dùng

Một số trồng cao-su có cần dùng
một vị Lương-y Bản-quốc và nhiều vị
Điền-dưỡng có cấp-bằng.
Ai muốn xin cứ do nơi Đ. P. T. B.

Hai thứ hàng cần như't

Trải xem mấy chục năm rồi, người An-nam ta thay
đổi biết bao nhiêu thứ hàng lụa, bỏ thứ này dùng thứ
khác, duy có hai thứ An-nam ta không khi nào bỏ, ấy
là: không xuyên và lạnh. Thiệt là phải lắm! xướng và
lạnh tuy nhiên không được huê-lộ và hào nhàn như các
thứ hàng Tây hàng Nhật-bổn, song bền chắc không gì
bằng. Nhưng mà phải mua cho được;

XUYÊN và LẠNH

của hiệu Nguyễn-dức-Nhuận ở số 42 đường Catinat thì
mới được xuyên tốt lạnh tốt, xuyên và lạnh của hiệu
Nguyễn-dức-Nhuận nhuộm tại Bêntre, đặt giá riêng,
nhuộm thiệt đúng thứ lệ, cho nên màu đen lán như
huyền và mỗi xấp hàng có giấy của chủ là nhuộm báo
kiết bạn đến rách không phai không trở.
Đã vậy, lại còn trước khi nhuộm, hiệu Nguyễn-dức-
Nhuận lựa, rỗng hàng trắng thứ thiệt nhất, cho nên họ
muốn mua xuyên lạnh tốt nhất hạng, thì nơi Saigon,
Cholon đây chỉ có đến hiệu:

Nguyễn-dức-Nhuận
Số 42 đường Catinat
SAIGON

thì có trữ lạnh xuyên nhuộm tại Bêntre
Bán sỉ và bán lẻ — Có trữ rất nhiều

HÀNG MỚI :- BÔNG LẠ

Bông-hiệu mới tiếp được nhiều thứ hàng bên Thượng-Hải và bên Nhật gởi qua, thật tốt và thật lạ xưa nay
chưa thường có. — Cầm-nhung bông dệt có đủ màu và hơn 50 kiểu bông khác nhau. — Cầm-nhung trơn dầy và mỏng hiện
nay có đủ màu.

Hàng trưng nhiều mặt hàng rất xinh đẹp và cũng có lục-soạn Thượng-Hải, lục-soạn Huế-kỳ và Lục-lão Đại-pháp, đồ
may đồ mát hay là Pyjamas. — Có ni Ấn-lê (Drap Anglaise) Gabardine đủ màu, Tussor Nhật-bổn thật nhiều.

Bông-hiệu định bán giá thật rẻ hơn các nơi đang chiếu mới hàng; vì kể từ ngày nay sắp tới tháng chạp Annam,
mỗi kỳ tàu đều có hàng lụa gởi tới một số rất nhiều, nên buộc phải bán giá rẻ để bán cho mau hết.

occis soient-ils..!
TUEZ les TOUS

les mouches qui menacent votre santé et celle des vôtres en contaminant vos aliments.
les mites qui causent de coûteux ravages dans vos vêtements, vos tissus et vos fourrures.
les moustiques qui troublent votre repos et vous font passer des nuits blanches.
les puces dont les piqûres malaises sont une véritable souffrance.
les punaises, les cafards, les poux, les fourmis, etc., etc.

en employant le
FLY-TOX
nuage destructeur instantané.

mites, puces, mouches, poux, cafards, fourmis, punaises, guêpes, moustiques.

Agents exclusifs pour l'Indochine
Lucien BERTHET & Co, 68, Rue Mao-Mahon — SAIGON

Tốt quá, đáng xem !!!
Tiệm bán thủy hoàn hiệu con rồng vàng
CỦA ÔNG
J. GIUNTOLI
135 Rue Catinat Saigon

Tiệm bán thủy hoàn của ông J. Giuntoli đã lập ra trên hai mươi năm nay, quí ông quí bà trong lục châu ai ai cũng đều biết rõ, thiệt là một nhà buôn lớn đáng cho đồng bào tin cậy.
Mỗi kỳ tàn bốn Pháp qua đều có đã thử nước bọt hoàn và đã có hột thử ba hột nhơn cả rá từ mười lăm carats tới ba chục carats tốt chẳng đầu bì kiệp, nên ông J. Giuntoli kính mời quí ông quí bà đến xem trước khi tới mấy tiệm khác thì sẽ biết giá rõ thế nào và chắc quí ông quí bà sẽ vừa lòng mà chọn lựa.

Bijouterie Parisienne
J. GIUNTOLI

Nón Casque trắng
« Au coq Gaulois »
Giày Tennis, giày đá banh
Áo mưa 200 cái đủ thứ
Đồ chứng dọn trong nhà

THEO KIỀU
KIEM THO
Giá rẻ

MAISON DU GOUTINAT
24, Boulevard Bonnard
PHAM-VAN-HIEN, Propriétaire SAIGON

Kể từ ngày nay
cho đến 31 Janvier
1927 hũ ai mua đồ
hình hiệu từ 55 sấp lên
thì có tặng một tấm giá 4
số. Đến ngày 31 Janvier 1927
thì bắt thăm cho trúng cái món
đó dưới đây:
1- Một cái đồng hồ lớn giá 200\$
2- Một cái tủ sắt giá 100\$
3- Một tấm kính giá 40\$
4- Một cái đồng hồ treo giá 20\$
và 50 món đồ nhỏ nhỏ khác rất quí

1.000 cái áo mưa Caoutchouc và gabardine, hơn mười
mấy thứ tốt xấu, dầy mỏng, đủ màu
đủ tuổi (dần ông và dân bà) nhiều con
Rồng.
Giá từ 7\$ tới 17\$ là thứ thật
tốt nhất và rẻ nhất.
Có thứ áo mưa cho học trò từ 8
tuổi sấp lên giá từ năm đồng mấy
tới 10\$00.

TRẦY-QUANG-XUÂN
158 rue d'Espagne Saigon
10.000 cái đĩa hát loại Annam,
Cao-mên và Xiêm, hát
kim sắt, đĩa hát tương lý rồi 1\$50,
hồ, nói thơ, hò 1\$ 10, thời-khân dờn
0\$90, hát Cao-mên và Xiêm 0\$70.

RẼ LẮM!

GIẤY THIẾU máy hát, b3 ngân
20 ly giá 2\$20, 22 ly 2\$30, 25 ly giá
3\$00 — Bán sỉ giá riêng còn rẻ nữa.
Gởi tiền trước xin phụ thêm 0\$20 và
tiền gởi contre-remboursement sẽ tính
thêm 0\$40.
MÁY HÁT hiệu Diamond, Pathé
Perfectophone nhiều kiểu tốt.
Đĩa HÁT đủ thứ và các đồ phụ
vô máy hát,
ÁO MƯA lót cao-su, lót vải rỗng
và áo không tay (pèlerine) và có mũ
đội cho người đi xe máy dùng.
Giày, nón, sơ-mi, cổ áo, nơ, rổ-
gách và đủ các món đồ ông-quí
Thơ và mandat để cho:
PHAM-QUAN
Saigon-Bazar 57 rue Catinat
SAIGON

Mời mời mời!
Tiệm **FRANÇOIS SU**
ở đây phố chợ cũ Saigon
(78 Rue Vannier)
mới được nhiều lots hội-xoàn bán-tỷ
gởi lại nước tốt vô cùng, định bán rẻ
lắm, mời quí khách đến mua mua lựa
trước.
Nay kính
F. SU

A. DENHOLM

N° 36-38, Rue Lefebvre
SAIGON

Thiệp nghệ và việc ráp máy may lùa gạo đã ráp hơn 30 cái nhà máy từ 10 tấn đến 400 tấn ở tại Đông Pháp
Còn lại các nhà máy may lùa gạo và ráp bao nhiêu sự cần thiết cho các nhà máy may
NGUYỄN GIÀN MÂY - ĐỒ PHỤ TÙNG - ĐỒ THAY ĐỔI - DÂY TRẠM
EMERIE - VÂN VÂN - MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG và MÓ TƠ
NƠI SỞ-ĐV. V. GIÀ PHẢI CHĂNG

BAZAR

ĐÔNG-HOÀ-LOI

69 B. Trưng-dân Trưng-phượng

TAILLEUR TONKINOIS

Reparations, réparations, installations électriques

Bao lãnh làm
dàn khí, báo
chờ phụ tùng
theo vẽ đàn khí
Quạt treo và đồ bàn từ
ba ngón tới 17 ngón 1 mpe
portatif các thứ bóng đèn
khí đèn xe hơi Kien, quilon, quilon
thầy có dịp chỉ xin ghé tiệm tôi may
thủ một lần thì rõ ở nhà học còn hơn
tiệm tôi lãnh may và bán rẻ hơn các tiệm
ở đây.

PHẠM HOA

Củ' trâm—Đòn tay

Vừa trứ củ rất lớn đủ các cỡ từ 5m, 4m, 3m, 2m, vân vân rất ngay g.
tính rõ hơn các nơi.
Xin chú quí vị chiều có, giúp giúp cho người thương mại của người An
Mười thương nghị đều chỉ, xin do nơi M. Huỳnh-rân Quán Cộn & B
huỳnh Rachgia.

GRANDE CHAPELLE & GRAVURE

TANG-KHANH-LONG

SAIGON

TIỆM TRƯ NÓN

THIỆT NHIỀU

Bán sỉ và bán lẻ

84 Boulevard Bonnard

SAIGON

Quý vị mua nón về bán
sẽ có lợi nhuận, xin g. e lại
bên tiệm trước, chọn lựa lùa được vừa lòng, vì bên tiệm làm Đại-ty
cho hàng lớn tại Paris nên có đủ kiểu kiêu thời bán giá thiệt rẻ.
Như nón cao-su (Lidg), nón lư (feutres), áo mưa (Imperméables)
dầu ông và đàn bà, bằng Satin kiểu mới, giầy Bourles, đủ thêu v.v.

Thợ may y-phục Langsa rất đúng mode

Có đủ thứ hàng Laine, Gabardine, Tussor, Ni-den, hàng Tây và
Họa-ký kiêu mới có lùa, xin quí khách chiều có.

Tang-khanh-Long

Kính mớ

CÁCH CHƠI PHONG NHA

Giờ rảnh, không có cái gì thú vị bằng có cái máy chụp hình
ẤY LÀ CÁCH CHƠI CÓ LÝ THỰC TÌNH THÂN

HIỆU KHANH-KY

ở Saigon đường Bonnard số 54

Có đủ các thứ máy chụp hình để hiển các quí khách; ngại nh
mua, bên-biên xin hiển đủ kiêu, giầy, thuốc và chỉ d
tương tặn, cách chụp hình, cách rửa, cách phơi, cách đ
cách lau tấp, cách giữ gìn chỉ trong một bữa thời

ĐẤT CHO MƯỜN, LẬP HÀNG BUỒN

Ba mẫu ruộng, theo sông cái;
Cất nhà máy, lập trại cưa,
Đánh dây dưa, cũng ló gạch;
Lập hàng dệt, nổi vựa dầu;
Năm năm đầu, không ăn thua;
Mấy năm kế, sẽ tính tiền;
Đất sơn điền, tại Rạch-cát
Chợ-lớn hạt, thuộc châu-thành
Chỗ hời rảnh, Toá Tân-Đảo
Hoặc nhà báo, chỗ thông thương
Bát-hầu-Lương, mà diện nghị.

BÙI HỮU LƯƠNG

Immigration Saigon

Đông-pháp Thời-sự

Ngày 17 Septembre 1926

GIÁ BẠC

Kho nhà nước.	10	00
Đông-Pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine).	19	00
Pháp-Hoa Ngân-hàng (Banque Franco-Chinoise).	19	00
Hongkong & Shanghai.	14	05
Chartered Bank.	18	05

GIÁ LỪA GẠO

Một bao một trăm kilô cho đến nhà mại (lúa lùn và cái bao nữa).		
	lúa cũ	lúa mới
Lúa Vinh-long.	6 75	6 85
Lúa Gò-công.	7. 10	7. 30
Lúa Bít-xâu.	7. 00	7. 10
Lúa Bít-lieu.	7. 15	7. 25
Lúa Cao-man (trắng).	6. 50	6. 60
Lúa Cao-man (đỏ).	6. 05	6. 15
Giá gạo trung.	6. 85	6. 95

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp 54900
Giá Cao su. . . F. 31

SAIGON

Giết nhau không gớm tay!
Ai cũng biết ở Cần-Muối từ ngày có gánh hát Cao-long Ngã về hát gần tại đó thì mỗi đêm con đường Droumont trở nên đông đúc vui vẻ lạ thường. Ấy cũng bởi có gánh hát này nên người ta đến coi rất đông, rồi việc buôn bán ở con đường ấy cũng thanh vắng lắm nữa.

Hôm thứ bảy 11 Septembre, hát sáng hôm, thiên hạ đến coi chật rạp; ở ngoài sân kẻ ăn người uống cũng đông đây. Đứng 9 giờ rưỡi có một lớp hình tập kéo tới cũng ăn uống nơi mấy cái quán ml cháo đó. Chẳng biết cái lý làm sao mà một lát thì y hình tập với xi-viên bày khai trận thế. Hai bên hòa chiến rất kịch liệt một khắc đồng hồ, bên xi-viên có người bị thương thương và một người tử trận. Còn bên hình tập chẳng biết có hề gì chăng, vì khi có một lớp hình tập họ xách nón chạy rảo.

Nhớ nói vụ này có M. Ng-vân-Tùng ở sở mật-thăm đã tìm bắt được tên Trần-vân-Chung và Ng-vân-Ca rồi. Còn tên Ng-vân-Lung thì Dương lúc chờ lại nhà-thương có khai biết một máy tên hình tập là Sơn, Gò và Đu; khai được máy tên kẻ nhảm mắt châu trời mà thất.

Sự rủi ro đáng chú ý

Sớm mai bữa 12 Septembre rồi đây tên Lưu-vân-Niên, 30 tuổi, và Dương Văn Dung, 17 tuổi, đang lấy vựa gạo nấp hầm ở hàng hóa ở dưới chiếc cầu d'Artagnan đậu tại bến nhà rồng. Hồi mấy hôm vựa ấy nặng nề to lớn quá nên hai tên họ làm trật tay, tám vựa lật xuống dưới hầm mà hai tên cu-liêng rút theo một lượt. Tên Dung bị xô sạt còn tên Niên thì tuột tốc trong hầm thế. Trời hồ lộn, người ta bắt xúm lại đỡ hai tên bị rơi ra ấy đây và lập tức chở vô nhà-thương Cholôn cho Lương y cứu cấp. Chưa biết chết sống ra thế nào song thiết nghĩ nạn đầu có khối, tai đầu có qua, thì sau này cũng phải mang một cái bệnh hậu đở báo đời vớ con.

Nghĩ một cái thương-khẩu to lớn xinh đẹp như thương-khẩu Saigon, tàu ngoại-quốc vào ra thường bữa, đầu chặt cá sông công việc rất hàng lên đem hàng xuống phải cần dùng biết mấy trăm máy ngàn cu-li, thì cái sự rủi ro có thể nào tránh khỏi. Thế mà mỗi khi có việc rủi ro xảy tới, phải khiến những người bị bệnh đến nhà-thương Cholôn, đường đã xa xuôi, mà bị đóng lên đặng xuống thiệt hại cho người bị bệnh biết bao nhiêu. Chớ chỉ Nhà-nước cất một phòng thuốc ở gần bến tàu đi biển rồi cấp một vài vị Điều dưỡng ở đó, mỗi khi có việc rủi ro xảy tới, đem người bị bệnh tại đó rồi thuốc mua rồi về chở vào nhà-thương thì tiện biết dường nào, mà những bọn cu-li làm công theo máy chèo tàu cũng lấy làm có phúc lắm.

ĐẦU SÁNH BẰNG

Đầu hiệu không hề rao báo hung, song chắc quí ông dự biết những hàng hóa của hiệu A L'Aurore ở đường Viénot, là một cửa hàng bán đồ tốt thượng hạng không đầu sánh bằng g. Đã vậy ông Richaud lại giao quyền cho hiệu này kế nghiệp ông, mà trừ đầu thú gây hiệu « Ông Cốp » là một hiệu gây bên chất hơn hết cả thế gian, đồng báo ta rất yên định. Thệt rất may mà thay! đến đời ông Richaud là người tây, mà còn muốn vừa giúp cho cửa hàng chúng tôi, đặng kinh chống với khách ngoại bang thay, huân chỉ là người đồng chúng, nhờ vậy máy năm nay hiệu này còn tồn tại nơi đường thương mại, cũng nhờ ơn đồng bào huệ cổ bấy lâu, vậy bốn hiệu cũng hết lòng thành mà đối đãi đồng bang, nên kể từ đây sắp tới ai có cần dùng món chỉ lại hiệu này mua một lần, thì chúng tôi sẽ biểu cho một cái giấy huê hồng, chúng có giấy ấy đặng bang mua đồ sẽ có huê hồng rất cao.

A L'Aurore
54, rue Viénot SAIGON
PHAN-THÀNH-BIÊN
Propriétaire

Đĩa hát kim hiệu « Victor »

Nội trong tháng Septembre này bốn hiệu sẽ nhận được 1.000 đĩa hát cải lương của thầy năm Tú và Văn-hi-Bang hiệu Victor.
Quí ông muốn mua si hoặc lộ xin gửi thơ thương nghị trước.

Vélo-Hall
Etablissements TRUONG-VÂN-HANH
Sadec

CÔ PHỒ MỎI BIẾT

Xem hăng sau này :

Khăn đóng Khăng đóng này trong bằng tim thép, mềm mại lùa cách nào cũng được, ni-ghen, rất cần-thiết là khéo đẹp mà mỗi cái đều có hộp đựng, nếu quí-vị dùng không lấy thì được bằng lòng lấy vậy!

Nón ni nhiều thứ nhưng thiết tốt và casquettes đủ kiểu bên tây lại Chế tạo thủ Nón casques cây mốp Annam và cao-su.

Giày Béc giầy cao gót, trơn có, thêu có, có lót!

Giép đa giép-cô-mô đủ kiêu và giép dũ.

Đòn kim Cưa và tron đá thô.

Sơn thủy vẽ dầu.

Dìm mang bằng chuỗi, tùy kiêu đặt và ăn có.

Cây áo đứng khuôn - áo - măng, nhiều hạng.

Ghế đu ghế Thonet thiết tốt.

Ba-rua đèn bằng hàng.

Mâm-nhôm trơn, do ngan từ bốn tới đến năm tấn ngoài, công các món thường dùng v.v. xin kẻ sớ lùa bán sỉ và bán lẻ giá rất phải chăng.

Sữa nòn sữa đơn Giết nhuộm nòn ni, đồ ni-ga-bát-din, và có thay đủ kiêu ru lùa nòn.

Sản lùa gặt cưa lùa lùa giao vận đi các nơi.

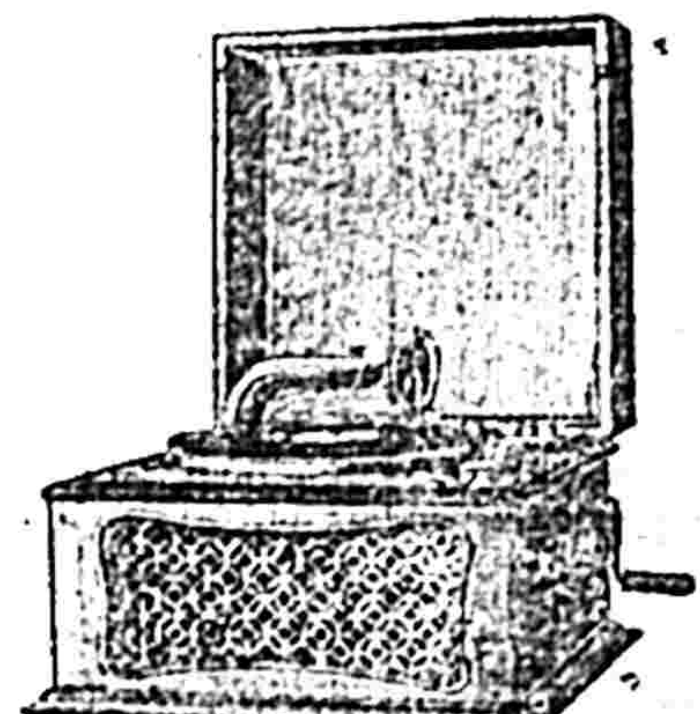
KỲ-TÂM-HIÊN
371 rue des Marins
CHOLON

TÂN TÂN HIỆP THANH

Ở tại đường Bđ de la Somme n° 171
HUỲNH-VÂN-NHUNG, kế nghiệp
Có bán ở lư trên có chùng bằng đồng xi-ni-kên (Nikelé) nòn đá kiêu ở rừ lại cũng có bán đá đồng trong nhà theo như Bazar.
Tiệm tôi có bán cây be cây sáo như là sao, gỗ, đầu v. v. quí vị có cần dùng cây văng hoặc cây cật nhà xin đến thương nghị.
HUỲNH-VÂN-NHUNG, chủ-hành

Máy hiệu Pathé số 98 là máy chắc chắn, xin đẹp và lại giá rẻ

Giá bán 43\$00

Dùng nó mà hát đĩa (saphir) hiệu Pathé, thì nghe rất thanh bay điệu dàng, mà lại cũng hát đặng đĩa hát kim sắt nữa song phải dùng đầu máy hát kim sắc hiệu Pathé.

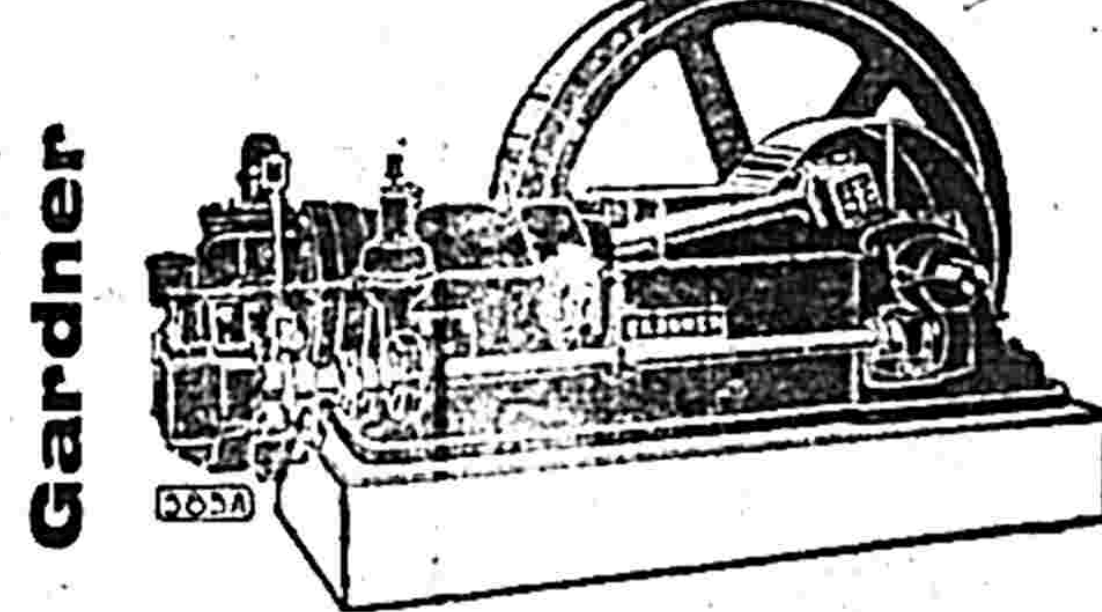
Xin phải ngừa đồ giả, phải này cho đặng cái hiệu PATHÉ.

CÓ TRƯ TẠI TONKIN
Etablissements ORPHÉE
9, Bd Amiral Courbet
HAIPHONG

PATHE-ORIENT
10 Boulevard Charner
SAIGON

MÔ-TƠ NÊN MUA LÀ THỦ NÀY ĐÂY

ít hao tốn :- ít bể hỏng :- mà tốt và chắc vô cùng

Mazout
Hãy mua liền đi đừng dự dự
Mô-tơ hiệu GARDNER là tốt nhất
lên tại lư Đại-Pháp của hãng
L'Agence Française d'Industrie mécanique
104 ở Boulevard de la Femme Saigon, lùa bán và ráp, luôn cho

Khắp trong thành-phố Saigon
Nếu chịu gởi tới cho hiệu

“LE ZÉNITH”

Mỗi năm một món tiền rất nhỏ mọn, thì hề khi nào mình làm những chuyện rủi ro, Như là: chết, đau ốm, hay là vô-y mà làm cho kẻ khác bị thương tích v. v. đều được nhờ hiệu này bảo-hiem cho mình cả.

Hãy viết thơ cho :
16, Quai de Belgique Saigon.

Ng Kim

ĐÁ BANH

Theo như lời kể của chiến sĩ anh hùng Maurice Long có cuộc đánh anh hùng khác là người Pháp tên là Tien, Tien chiến đấu rất giỏi. Lối đánh của anh rất nhanh và mạnh, đôi mắt anh sáng như hai ngôi sao. Một lần anh đánh một người tên là Tien, Tien chiến đấu rất giỏi. Lối đánh của anh rất nhanh và mạnh, đôi mắt anh sáng như hai ngôi sao.

Đúng 5 giờ, từ trên khán đài chỉ bốn phía sân thi đấu đã chen nhau mà đứng chờ, còn ngoài sân thì thấy hai hội đã gần kề nhau dưới đây:

HỘI « Victoria »

Saucon
Tâm, Xương
Phoi, Fire, Cila
Yam, Gisi II, Rôt, Tâm, Tien

HỘI « Etiole de Gladin »

Lôi
Xương, Giỏi
Nhích, Trung, Bông
Danb, Chuối, Vi, Cila, Cila

Đúng 5 giờ M. Rouzeaud từ từ bắt đầu cuộc « Etiole de Gladin » chuyển anh hùng khác là người Pháp tên là Tien, Tien chiến đấu rất giỏi. Lối đánh của anh rất nhanh và mạnh, đôi mắt anh sáng như hai ngôi sao.

« Etiole de Gladin » - Anh hùng khác là người Pháp tên là Tien, Tien chiến đấu rất giỏi. Lối đánh của anh rất nhanh và mạnh, đôi mắt anh sáng như hai ngôi sao.

Nhập cuộc lại hai bên thay phiên nhau mà đánh nhau. Anh hùng khác là người Pháp tên là Tien, Tien chiến đấu rất giỏi. Lối đánh của anh rất nhanh và mạnh, đôi mắt anh sáng như hai ngôi sao.

« Etiole de Gladin » - Anh hùng khác là người Pháp tên là Tien, Tien chiến đấu rất giỏi. Lối đánh của anh rất nhanh và mạnh, đôi mắt anh sáng như hai ngôi sao.

Tự do diên-dân

Bên-báo một tiếp được bài dưới đây của một ông bạn « một thể-thảo » gọi tôi, vì ông biết hư thiệt thế nào. Ông xin cứ y nguyên văn đăng ra đây. Ông vì không có lửa thì báo giờ có khói, mong rằng hội đá banh nào mà hay chơi dữ nên sẽ đánh lại, vì có khôn ngoan thì đá đá người ngoài, người cùng một giống chứ hoạt dã nhưu. Xin anh em trong hội đá banh chờ.

Thế-thảo

Hiện thời ở Saigon Annam ta lập nhiều hội đá banh tròn rất có danh tiếng, đến đến có nhiều người Langsa cũng khon Annam ta là thiện nghệ banh tròn. Ai là người Annam ngợ ý lại không mừng giùm cho Annam ngày nay đã nổi danh trong trường thế-thảo; mà rồi dần dần khiến trong mấy hội đá banh ấy lại nảy ra một hội đá banh cho Annam ta khinh bỉ; hội này chẳng cần gì chỉ tên ra mà có lẽ chưa được mấy người một thể-thảo cũng đã hiểu rồi.

Hội này hễ mỗi lần duyệt với hội nào thì thời, chờ hội nào giỏi hơn, hay là khá hơn mới bắt đầu thi đấu. Chơi xâu, thừa cơ bên người lo banh chẳng để phòng, nhảy tới đập đại vào mình hay là chấn đại trên ông quyền (tibia) hoặc đá chon kia, dựa chon nọ ra đập đập bên người, nào là thúc chon hay là đẩy gót giày vào ngực bên người chẳng biết thương tưởng đồng loại chút nào, vì một cuộc chơi mà hai bên phải mang tật, mang bệnh trọn một đời người. Nghĩ lại buồn thay, cũng một thứ đá vàng mà dùng chỉ thời khiêu vũ như thế? Đá vậy mà chẳng biết chon đánh xâu, hễ mỗi lần gặp nhau, thì tôi sẽ sắc hẳn huyên đường như dao cắt lăm. Tôi có ý nghĩ coi cứ chỉ ông chủ hội thế nào, thì tôi sẽ ông này lại còn loại chỉ hơn mấy người kia nữa, thì còn biết nói sao.

Khi mà cuộc ra về họ lại còn hội nhau để bàn soạn những cách chơi xâu, nào là tạo nước căng thẳng kia, thăng nọ bị tạo cho ăn cùi chỏ, mấy coi tạo của sướng không? Thiệt là rất xứng đáng thầy trò. Song có một điều đáng buồn hơn hết là ông chủ hội này vốn người họ

lúc, cũng đáng mặc ông này thầy kia, có sao lại không biết chỉ biến những người trong hội mình lấy phép lịch sự và dùng mảnh lời hay để để chơi với người đồng loại. Còn phần chiến tướng hội này thì không thể nào nói được, vì họ đã phỉếm tánh xấu đó rồi. Thở mà mỗi tuần đều đi khon khích mấy hội danh tiếng đá với mình; nhưng ít ai dám đá, sợ đây chẳng phải sợ cái tài, ấy là sợ thời vô phụ, chớ còn đá banh ăn thua là lỗ thường, có chi mà ngại. Một người một thể-thảo Annam

Đồng-Pháp Thới-sự

TOURANE

Sông đập gió đời

Cách 3 hôm nay, ở đầu trời đến không biết, tấp vào bãi Hả-khê cái xát một người thiếu-nữ, tác ngoại đôi mươi, thân-thể lả lủ, bập bính dưới nước.

Làng ở tại vớt lên, rồi liền báo với sở cảnh sát. Quan Cảnh-trưởng đến đây khiến ngay đến nhà-thương để khám nghiệm.

Nghe đầu lúc mở tử thi thấy có nhiều thương tích. Quan Tây-thuộc cho để lại nhà xác, châu tri cho các phủ huyện biết để nhà ai có người bạc mạng ấy thì đến mà nhin.

Cách 8 ngày, không thấy ai đến nhận nhin cả, quan liên dây đem mai táng.

Có này không biết quá quán ở đâu, duyên tổ làm sao, mà tâm thân bị liễu bị sông đập gió đời, ba chìm ba nổi, thương thay.

Kiên-Tùng

SADEO

Hỉ-tin

Một hay tin rằng ngày 13 Septembre 1926 M. Phan-thế-Hào, Giáo-tập trường Phan-phước, quận Lai-vung (Sadec) đã kết hôn cùng Melle Khúc-thị-Ty (lên-ai) ở Khúc-văn-Lung chủ-điền làng Antjeh (Sadec).

Vì tình bạn bạn nên tôi để đời lời chúc cho vợ chồng mới: trăm năm hảo hiệp như cũ sắt cầm.

NGUYỄN-BÁ-MUÔI

Correspondant du B. P. T. B.

PNOM-PENH

Hỉ-tin

Tiếp được hồng thiếp của bạn thiết tôi là thầy Phạm-tân-Chức, Thợ-kỹ hàng tàu đi biển (Cie des Mes Maritimes) cho hay rằng lịnh song thân, là ông và bà Phạm-tân-Nguyên, nghiệp chủ ở Tân-kien, làng Bình-diên, Cholon, đến ngày 11 tháng 8 Annam, nhằm ngày 17 tháng 9 Langsa, sẽ định thành gia thất cho thầy.

Tiệc vì đường quá xa xuôi, lại việc bốn phần làm buộc ràng, không sao chung vui cùng bạn, nên tôi xin có mấy lời cầu chúc cho tân lang và tân-gia-lai-nhơn, vui câu « Loan-phụng hòa-minh, miêng miêng qua diệt ».

NGUYỄN-LẠC-HỒNG

Thợ-kỹ ngân-lương Pháp-Hoa Kiêm-Biên

SOCTRANG

Tội tình chi?

Ngày 10 Septembre 1926 tôi chứng một giờ chiến, tại tiệm Tchoan-Seng không rõ vì sao mà đóng cửa rồi có 1 chủ Tây đến đến tại tiệm biên chép đó đặc chỉ đó, ở ngoài thì có chừng vài chục người Annam với ít đứa con nít đứng ngó vô. Có ai biết vì có náo mà chủ Tây đến ở trong tiệm chạy a ra, tay thì cầm baton đánh người này, thoi người kia, đá người nọ, làm cho một đứa con gái của thầy giáo Lâm chừng mười tuổi té xuống giữa đường mưng cần nhâm bụng sưng bầm, rầy cảm xỏ mặt chảy máu răng, nóng nổi thố áy mà c u Tây đến cùng chưa vừa lòng, bô chủ thấy bất kỳ ai đi ngang qua tiệm Tchoan-Seng mà đứng lại ngó vô thì chủ cũng rục theo tay đánh chon đá chửi mắng om sòm, ai nấy th'ý vậy không dám léo lại gần phải tránh xa làm cho cả thành-phố Soctrang nào động, thiên hạ rân rân, mấy người Annam đứng gần cũng không thấy nói tiếng chi, cho tới mấy cậu lính gác đường là phận sự mà cũng diêm nhiên mở mắt cho lớn mà ngó, phải Annam mà rầy ra cái lấy với nhau lớn tiếng thì mấy cậu lính này không kén cũng chạy lại khoát nạt chửi mắng rồi. Ở viết đến đây ký-giả muốn buông cây viết xuống cho rãnh vì đồng loại một giống con rồng cháu tiên chung cùng ở góc trời Nam, vì mới thương tâm mà buộc lòng phải nói.

Câu chuyện trên đây ký-giả đã mục kích tường tận chẳng có một lời nào thêm bớt, chẳng biết chủ Tây đến này lấy quyền thế chi mà hành hiệp người Annam đến thế, những người Annam đến coi đó không cang hệ chi đến chủ mà xỏ cho kỳ nghỉ cho công thì cũng không tội tình gì, hay là chủ sự Annam đến coi đồng rồi chủ quốc trái đó đặc không được nên chủ lấy quyền riêng mà đánh dưới, hoặc là chủ tướng Annam là con bô nhin con nộm hay sao mà chủ muốn đánh chừng nào thì đánh, chửi chửi nào thì chửi, chủ cũng ăn gỏi năm nhai trong nước Annam mà sao chủ nhân tâm quá vậy?

NGUYỄN-TRUNG-TRUC

Tin tàu

TAU TÔI

Ô Pháp qua

Chiếc Compagnie ngày 18 septembre.
Chiếc Ankor ngày 22 septembre.
Chiếc Porthos ngày 6 octobro.
Chiếc Aray le Rideau ngày 14 octobro.
Chiếc Claude Chappo ngày 19 septembro.
Chiếc Aden ngày 4 octobro.
Chiếc Compagnie ngày 7 octobro.

Ô Nhựt và Tàu qua

Chiếc Amazone ngày 27 Septembro.
Chiếc Artagan ngày 18 octobro.
Chiếc Angers ngày 18 octobro.
Chiếc G. G. Paul Beau ngày 13 sept.

TAU ĐI

Chạy qua Pháp

Chiếc Amazone ngày 20 Septembro.
Chiếc Angers ngày 4 octobro.
Chiếc Compagnie ngày 10 octobro.
Chiếc Artagan ngày 18 octobro.

Chạy ra Annam và Tonkin

Chiếc Aden ngày 18 Septembro.
Chiếc Compagnie ngày 21 septembro.
Chiếc Aray le Rideau ngày 17 octobro.

Chạy qua Tàu và Nhựt

Chiếc Ankor ngày 25 septembro.
Chiếc Artagan ngày 21 Septembro.
Chiếc Porthos ngày 9 octobro.

NHI-THIÊN-ĐUỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Đay thép nói số 638 — Đánh đay thép chữ để: Nhị-Thiên-Đường, CHOLON

CÓ BÀN CÁC THƯ THUỐC CAO, ĐON, HOÀN, TÂN, RẤT THÂN HIỆU NHƯ SAU NÀY

BẮT ĐỘC ĐƯỢC CAO

Thuốc dân này dùng để mà trị các chứng bệnh như là: Ung-thu, u-nhọt, ghẻ chốc vì dăm hỏa mà sanh ra cái ghẻ, hoặc bị phong dăm mà sanh các thứ thũng độc, hoặc sưng vú, lở vú, hoặc bị loét-xoài hay là nổi hạch, lặn độc ác độc, hoặc bị đờng-mại thành độc mà lở loét ra, hoặc bị phỏng lửa cũng nước sôi, con nít bị thai độc, sởi lở đầu, cũng các chứng ngoại khoa lở loét sưng thũng.

Nếu dùng thuốc dân này mà dân nơi này chỗ đau ấy thì nó rút cái độc ra, đã bắt nhứt nhứt, đau đớn, mà lại mau kéo da non, nhứt nhứt.

Thuốc dân này dùng nó bất kỳ là ghẻ gì thiệt là bá phát bá trúng các hậu như trên.

CÁCH DÙNG:

Dùng giấy dầu n. quét thuốc dân này rồi dán lên chỗ u ghẻ, mỗi ngày phải thay 2 lần.

Giá mỗi thứ là 0.30

VAN ƯNG PHÁT ĐON

Của Ông Lương y Vi-M-Banh b. của Ông Lương y Vi-M-Banh b.

PHUOC NAY TICH CHUNG HO RA

Trị bệnh là mửa, bịnh kiết, như đau đầu bụng, bịnh tiêu là dăm đỏ vì dăm trắng, tay chơn mỗi một, ăn uống không tiêu, bụng gió, và đi tãn da sưng, hoặc cảm mạo thương hàn, phát nóng phát lạnh, chóng mặt chóng mệ hoặc bất tỉnh nhơn sự, hễ uống thuốc này thì mạnh liền.

CÁCH DÙNG:

Người lớn mỗi ngày uống 2 lần, mỗi lần uống 30 hoàn, uống với nước trà.

Con con nít 12 tuổi mỗi lần uống 15 hoàn, 7 tuổi sắp lên mỗi lần uống 10 hoàn, 3 tuổi uống 5 hoàn, 1, 2, tuổi uống 3 hoàn.

Con cách dùng nữa có ích lắm: Nếu người đi dăng xa xuôi, kẻ đi ghe, đi thăm bịnh, thì hãy ngâm vài hoàn trong miệng, trừ dặng các bịnh, thêm sức mạnh, khỏe trong mình. Con người thường cũng nên dùng thuốc này thì ăn uống dễ tiêu, bỏ khổ.

Giá bán: Mỗi gói 10 hoàn... 0.10

NHI-THIÊN-ĐUỜNG

NHI-KHOA

VAN BINH HỒI-XUÂN-ĐON

Thuốc này rất có tài trị các chứng bệnh con nít, bất cứ là bịnh chi, hễ ông thuốc này thì an nhien vô sự; hễ bịnh nặng thì uống nhiều, ít thấy hiệu nghiệm.

Phàm những bịnh cấp mạng kinh-phong, nội thương ngoại cảm, thương hàn tả nhiệt, ban chơn nóng với, ho hen thét độc, dăm ngứa số mủ, đại tiện chẳng thông, tiểu tiện có huyết v... Phải dùng thang câu dặng bạc hà mà cho uống với thuốc; hoặc nhâm nửa đêm, hoặc chỗ không có lịm thuốc, thì hòa với nước trà cho uống cũng được, hoặc nhơn con nít còn bú, thì hòa với sữa mà cho uống; hoặc thoa nướm vú mà cho nó bú cũng tho.

Hoặc đau thất ruột, thương phong, sưng hỏ, ợc sữa, hoặc đau, hoặc sưng lạnh, hoặc kiết máu, thấy đến trị được.

Phàm những con nít tạng phủ còn non, thân khí chưa đủ, nên khiếm điều hòa, thường uống thuốc này, thì thân thể khỏe, trong ruột đau tháo, hơi

đại phải lấy một nắm thuốc này dăm nhỏ bỏ ngay vào rún, rồi lấy một miếng thuốc dặng Phong-tháp-cao của Bôn-đương mà dán trùm lên trên; hoặc phải cho uống thêm, thì hết bịnh liền.

Thuốc NHI THIÊN ĐUỜNG VẠN-BINH HỒI XUÂN-ĐON này là thuốc bao sấp, trong mỗi hườn bao sấp dặng được 5 hột; con nít mới vài la tháng cho uống chừng 1 hột; một hai tuổi cho uống 2 hột; ba bốn tuổi cho uống 3 hột; từ 5 tuổi cho đến 10 tuổi phải cho uống trọn hườn là năm hột.

Chữ lớn có mua, xin hãy nhin cho kỹ cái nhãn hiệu « ông phật », kéo lăm để giả.

GIÁ: Mỗi hườn là 0.10

(Mỗi hột 10 hườn... 0.00)

NHI-KHOA CẢNG-CO-TÂN

Chủ trị con nít cấp mạng kinh-phong, các chứng bệnh của con nít kể sau này: Cảm mạo thương hàn, mỉnh nóng, mặt đỏ, bị dăm ngứa chơn, con mắt lẹo liên, hoặc trọn trán sưng rặng rặng, bất tỉnh nhơn sự, miệng, mắt nhắm, trong ruột đau tháo, hơi

đem và giết tay giết chơn, đương đại huất bốn, hoặc miệng mồm khô khan lại hay khát nước, ấy là chứng CẤP-KINH-PHONG phải dùng nước trà mà nóng với thuốc dân này.

Còn thoát nóng, thoát lạnh, khi mưa khi nắng, rút tay rút chơn, da mặt xanh, vàng mết, óm gầy, khô khốc, ợc sữa, ăn uống chẳng dặng, hoặc khan không có nước mắt, dăm ngũ con mắt không nhắm, đương đại đương tiểu không tốt, tay chơn lạnh ngắt, rút lăm chẳng biết, ấy là chứng « cấp kinh phong », phải dùng nước gạo rang mà cho uống với thuốc dân này lập tức thấy hiệu nghiệm.

CÁCH DÙNG: Con nít trong tháng tới 3 tháng uống mỗi ngày một gói phân làm 2 lần. Từ 4 tháng tới 12 tháng mỗi ngày uống một gói. Từ 4 tuổi sắp lên, mỗi ngày uống 2 lần mỗi lần 1 gói. Con con nít ngày thường muốn nó chơi thì mỗi ngày cho nó uống nửa gói, uống với nước trà thì trừ dặng các chứng bệnh và mạnh mẽ trong bnh.

Giá bán: Mỗi gói 10 hoàn... 0.10

NHI THIÊN-ĐUỜNG TÂY-THI-LỘ

Thủ nước này hễ nhô vào trong nước lạnh chừng ít giọt, thì nước ấy hóa ra một thứ nước trong ngần như sữa, thơm tho dị thường.

Đó dùng mà trị các chứng bịnh nội da mặt, như tăng nhơn, hoặc da mặt thâm kim, có dăm đen lăm nhâm; cứ dùng thuốc nước này mà thoa cho thuốc thì hết.

Phụ-nữ mà muốn cho da mặt mịn trau thì phải dùng thứ thuốc nước này gọi là TRẦN-CHAU PHÂN của Bôn-đương mà bôi mặt thì ít trở nên xinh đẹp vô cùng.

Liệt-vị có mua thì phải nhin cho kỹ cái nhãn hiệu « ÔN PHẬT MẬP » thì mới không lầm đó.

Mỗi ve giá là 0.30

PHONG-THIÊN CAO-ĐƯỢC

Thuốc dân này hay lắm, để trị các chứng: phong thấp, đau xương, đau ngực, đau bụng, đau lưng, hoặc tại chơn nhức mỏi, v.v.

Một ký là đau nhức nào, hễ đau đau thì dân đó, công dụng như thần.

TIEU-THUYET N° 61

NHƠN TÌNH ẤM LẠNH

(Tiếp theo)

HỒI THƯ XI

Gặp bạn cũ Duy-Linh và lụy
Chịu lời oan Phi-Phụng bầm
gan,

Lời nói đủ lẽ nghĩa mà lại điệu
ngọt như vậy tưởng lòng cô ba
được, chẳng dè cô ngó rồi có lại
mặt nhợt mồm nói cộc cằn với Phi-
Phụng rằng: « Thôi, chị ở lại đó, để
tôi về tới một chút rồi chị coi. »
Coi nói mấy lời rồi quay quả bước
ra đường.

Phi-Phụng không biết liệu làm sao
sợ cô ba về mặt rồi bà Đức-phủ sanh
chuyện, nên lau nước mắt và hỏi
Duy-Linh rằng:

— Anh ở đây phải hơn ?

— Phải, tiệm này là tiệm của tôi.
— Thôi, để bữa nào rảnh em ra
thăm rồi em sẽ kể hết việc nhà của
em cho anh nghe. Thưa anh em về.
Phi-Phụng cúi đầu làm lễ rồi lui
chọn bước ra. Duy-Linh lấy làm đau
đớn trong lòng, có nhiều việc
muốn hỏi mà vì Phi-Phụng vội
vả nên không hỏi được, từng tho đi
theo ra cửa rồi kêu: « Anh ở lại đây
» Em lên ở đây vậy em ? » Phi-
Phụng ngó ngoái lại mà đáp rằng: « Em
ở trong Chợ Dừa ». Có nói có
mấy lời rồi đi theo hai cô kia. Duy-
Linh đứng tại cửa ngó theo, trong
lòng đau đớn dường như ai cắt ruột
xé gan, bởi vậy cho nên ngó cho đến
mấy cô đi tới góc chợ rồi quẹo mắt
không thấy hình dạng nữa mà anh ta
cũng còn đứng chân ngay tại đó hoài
không chịu trở vào.

Duy-Linh còn đương bàn-hoàn
ngơ-ngẩn, bỗng có người ở sau lưng
thích lỉnh vó vai anh ta mà hỏi
rằng: « Làm gì đứng đó ? » Duy-Linh
dợ mình quay lại, thấy hai vợ chồng
Phước-Đặng với cô hai Thanh quần
áo nhón nha, khăn tua vó lụa, liền
đổi mặt buồn làm mặt vui, chấp tay
chào hỏi rồi mới hết vào tiệm. Vợ

Phước-Đặng với cô hai Thanh đi
vòng theo mấy tủ kiến mà xem hàng
hóa, thấy đồ thứ nào cũng tốt, từ
cái nào cũng đẹp, thì mẹ con khen
ngợi vô cùng.

Phước-Đặng ngồi uống nước dôm
cối cùng trong tiệm một hồi rồi nói
rằng: « Mấy tháng nay chú không
ghé tiệm được, không dè bây giờ
cháu bán đồ nhiều quá. Hàng-hóa
trong tiệm bây giờ cũng đáng bốn
năm ngàn chỗ phải ít đi gì sao. »
Duy-Linh cười rồi đáp rằng: « Thưa
chú, cháu tính rằng sau cháu đẹp
cực hết tốc độ đứng trông chỗ để
thêm mà bán hàng. »

— Hết tốc không khá hay sao ?
— Thưa cũng khá, song chọn rón
quá nên cháu mới tính đẹp nghề ấy
để bán vật khác cho đó.

— Nếu muốn bán đồ khác thì cháu
phải ra vốn thêm nữa.

— Dạ, phải.

— Cháu có vốn sẵn hay không mà
tính mở tiệm thêm cho lớn nữa ?

— Thưa, cháu cũng còn vốn dư
chút dĩnh.

Phước-Đặng lấy làm lạ bèn kêu vợ
mà nói rằng: « Này, mà nó a, thằng
này nó buồn bán lời thôi, mới có 2

năm nay mà coi bộ nó khá quá, há.
Nó tính nó mở lớn thêm nữa á, mà
nó a. »

Vợ Phước-Đặng trở mồm, ké ghề mà
ngồi rồi đáp rằng: « Khá bao nhiêu
đó mà mừng! Khá nói gì? Hồi đó ta
biểu đi làm việc quan, hoặc cứ làm
nhặt-trình cũng được, rồi ta làm
mai con bà Kiêm cho, coi có phải làm
giàu lên được hay không. Không
nghe lời, dè đi mua tiệm hết tốc; đã
hai năm nay mà cũng chưa có ruộng
vườn phố xá chỉ hết, vậy mà khá
nói gì. Mấy năm nay thêm dợ thứ
y nó hoà, dè nói tới cháu thì nó ghét
quá. Bây giờ nó có chồng giàu biết
chúng nào. Nghe nói thằng chồng nó
có tới 2 cái xe-hơi. »

Phước-Đặng vâng lời vợ rằng:
« A, hôm trước mà nó nói mà tôi
mắc khách nên nghe không rõ. Con
bà Kiêm nó có chồng là con ai ở đâu
vậy, mà nó? »

Vợ Phước-Đặng xia thuốc ngoai
rạch rồi đáp rằng: « Con nhà giàu
nào ở dưới một Baclieu không
biết, mà nghe nói bây giờ nó mua
nhà ở trong Cholon. Minh hỏi con
nhỏ nó biết rõ gốc tích, bởi vì hôm
trước con bà Kiêm ra to nhỏ nói với

nó chứ không có nói với tôi. »

Cô hai Thanh liếc ngó Duy-Linh
rồi nói rằng: « Thưa, chồng chị bà
Kiêm tên là Tú-Cầm, hồi trước ở
Cholon, mà cha mẹ ở dưới Baclieu.
Chị chồng chỉ làm ông Huyện ông
Phu gì đó không biết, có ruộng nhiều,
có nhà lầu lớn, ông bà chất hết rồi
chồng chỉ mới xuống làm gia-tài.
Mấy tháng nay đem bạc về mua nhà
ở trong Cholon rồi mới đi nói mà
cười chỉ đó. Bây giờ chỉ sung sướng
lắm, đi đâu cũng đi xe hơi hết thấy,
không dè nào chỉ chịu đi xe-kéo. »

Vợ Phước-Đặng ngó Duy-Linh mà
cười rồi tiếp nói rằng: « Nó đã giàu
mà có chồng giàu nữa thì tự nhiên
nó sung sướng chứ có lạ gì. Cháu bày
quái Chớ chỉ hỏi đó cháu nghe lời
thích cháu đừng nói thì có phúc
biết chừng nào! Cháu làm tính dè nó
có chồng khác coi phải uống hay
không? »

Duy-Linh gặp Phi-Phụng mà không
hỏi cho rõ việc nhà của cô được,
nhất là quên hỏi coi chồng cô ở đâu
mà cô lên ở trên Saigon, nên đương
bối-rối trong lòng, tuy người nói
chuyện với chú thím mà trí nghĩ

nghĩ việc của Phi-Phụng. Anh ta bẻ
ngoài thì tiếp chú thím rất vui vẻ,
nhưng mà trong lòng tưởng cho chú
thím về cho mau, dè có rảnh rang
mà suy nghĩ việc của mình. Chừng
nghe chú hỏi thăm việc buôn bán
thì anh ta còn vui mà trả lời, đến
lúc nghe thím nhắc tới việc cô bà
Kiêm thì anh ta lấy làm bất bình,
mà vì bữa nay trí lộn xộn đầu lòng
không được, nên trả lời cách quạu
quạu rằng: « Ôi! Gái như cô bà Kiêm
có đáng gì mà thím tiểu hoài. Tôi
chưa tính cưới vợ, mà chứng tôi cưới
tôi có thêm cưới gái như cô vậy đâu. »

Vợ Phước-Đặng nghe lời đáp nặng
nề thì phiền nên nói rằng: « Chà chà!
cháu sang trọng lắm hay sao mà cháu
chờ con bà Kiêm? Thím sợ cháu tìm
cho đến già cũng chưa được một con
vợ như nó vậy đâu. Bà nói đi lời
liền đứng dậy biểu chồng con đi về.
Duy-Linh đưa ra cửa, thấy sắc
mặt thím còn giận, nhớ mấy lời cộc
cằn của mình nói khi này thì ăn năn
vô cùng.

(Còn nữa)

ƠI RAO

Kính cáo các ông chủ-chi chủ-tôn đợ, v. v.
Tôi có một cái tủ bán các thứ đồ đạc ở bên
7. Hàng-Huê đầu là thớt thứ tư. Đa phần
lưu ra công-chợn tại V.Đ. sang đem
qua Nam-Việt 100 hai mươi. Ấy năm đó
đồng quí vị xa gần nhiều ông, 1 khen ngợi.
Trà của bốn hiệu như: trà ông cốp

là thớt quí vị v. v. đến có chủ-chợn Đại-Pháp
Chợ-phủ, như ai có giá mợ thì bị phạt.
Nhưng mà dợ tay nhiều là giá tằm-sanh
rồng ghen ghét, muốn thủ lợi cấp thời, làm
thước kẻp, nhưng không sợ xấu hổ, làm
trung theo bốn hiệu, hoặc nhân hoặc nhát
theo công chủ, mà trả thì trả thì xấu dợ
thủ lợi cho nhiều, vậy nên bốn hiệu phải
đăng báo. Xin quí vị có mua trà thì phải
nhìn k. tại cái bình của Tiếng-xuân-Vinh
con cò bay là thiên quí, thì khỏi lầm. Xin
chú-tôn lưu ý.

Kính cáo,
TIẾNG-XUÂN-VINH
11 Rue de Paris 11 - CHOLON

DAI-ICH

Maison Spéciale Cycles de
t d'Articles d'Eclairage

83-885 Rue des Mairies 838-885
CHOLON

Xe rất chắc-chắn, rất huệ-dạng theo
kiểu k. n-thời đã nổi danh ở cõi
Nam-k).

XE Malbrough đưa kỳ cham-
pionnat 1925
vở ăn hàng 4e.

XE Automotion đưa kỳ Saigon
Biên-huà vở ăn
hàng 6e.

XE Talbot đưa kỳ Saigon Biên-
huà vở ăn hàng 7e.

Đưa hạt tại Sóc-trang ngày 14/Julie
1926. Xe TALBOT vở ăn hàng nhứt
có bên xe CHOBERT, OLYMPI,
QUE đầu là hiệu xe rất tốt, bán lại
rẻ vì giá hạ cao.

Đèn hiệu **SUCCESS** rất sáng, đủ
hiệu trung ở trong rất xứng. Xin
kính mời quí vị chiêm coi.

Hỏi các nông gia

Máy xay giã bằng tay giá rẻ, các
hạng nhà nông đều có thể sắm nổi.
Một giờ xay giã được 15 ki-lô.

Muốn mua phải cho hay trước 8
bữa.

10 gĩa lúa xay giã ra được 7 gĩa
gạo lợi hơn cối tay được 2 gĩa trong
10 gĩa. giá 35\$00.

Máy xay giã chạy bằng mô-tơ
từ 50 cho đến 200 gĩa trong
24 giờ giá từ 300 đến 680 \$

Máy xay giã hiệu Brunel chạy bằng
mô-tơ 4 ngựa thì công bằng các thứ
khảo chạy bằng mô-tơ 15 ngựa. Lợi về
hời dĩnh được 60 phần trăm. Lợi về
giao xay ra được 30 phần trăm. Tầm
chừng 15 phần trăm.

J. Brunel, 45 rue Mayer, sau
Đất-thành Tây; ở Lạc-châu cây mướp
ông mua giúp môn chỉ thì ông cũng
sẵn lòng, ăn huê hồng 5 phần 1 trăm

Nam - đông - Hương

Đường Amiral Courbet
số 32, Saigon.

Xin quí ông quí bà học ở nhà ngõ
này ở tại chợ mới Saigon, đã dợ
quí ông quí bà vừa lòng xưa nay.
Phòng thơ rộng rãi, sạch sẽ, bỏ
siêng năng, có phép tắc, và cũng có
Garage cho quí khách để xe-hơi

Nam-hu'ng-Long

Giấy tây giấy ta đủ kiển.
Bán sỉ và bán lẻ.
Hàng tốt, giá phải chăng.
Hãy gửi thơ cho M. Trần - dăng
Lân, Maison Nam-hu'ng-Long 92
Boulevard Bonnard Saigon

Bá-Lạc Khách-Lầu

74-76-78 rue de Retms
80 rue Alsace Lorraine
SAIGON

Kính trình quí khách được rõ
Chàng tôi mới lập một cái phòng nghỉ
ở góc đường Reims và Alsace Lorraine
bàn, ghế, văng, giường, mùng, nệm
nhứt nhứt đến là dợ mới hết tây
Phòng đã rộng rãi, sạch sẽ, mà lại
mát mẻ lắm, bởi phòng có phép tắc
để sai kiển.

Kính mời luo châu quí khách
có cần chỗ nghỉ ngơi, quí bộ đến Bá-
lạc Khách-lầu, trước là được chỉ
ngồi ăn sau giúp bạn đồng bang trung
đường thương mại, thì chúng tôi là
làm bạn bạn vô cùng.

Bá-Lạc Khách-Lầu
Chủ-chợn khách mời
1726 rue de la Propriété

ĐÂY LÀ HÌNH ÔNG THAY

CHANH-KIM-TUYỀN

Xin quí vị nhìn cho kỹ, kẻo làm
người giả; coi tướng người lấy tướng.
Chánh-kim-Tuyền tiên-sanh người
đinh Quàng mới sang Nam-Việt có lời
kính cáo cũng như quí vị khác quan
xin nhá giãm; tôi có coi bộ khor
chúng coi tướng.

Bố thì đoán việc nghề giàu cũng
danh lợi phú quí bầm-tiền.
Chư quí vị muốn biết việc, sanh tử
họa phúc thì xin tạm bước ghé thử
thời vận thì rõ.

Bức quẻ năng trị kiết hung, không
sai không dợ nịnh. Tôi cũng có
thiên văn địa lý khảm tướng dĩnh gia
Tôi có người cắt nghĩa tiếng An-nam
lời biện bạch không sai, chẳng từ
thần dợ, tại đây có cái đầu hình và
cái bàn tay bằng sắt treo lên mới phải
là Chánh-kim-Tuyền.

Rue d'Espagne n° 210 Saigon

ANCIENNE MAISON PHU-TOAN

ÔNG GIẤY TAY
VÀ ANNAM
LE-VAN-BEN
CHUP HINH
VÀ KOI
HINH RA LON

— SAIGON —

Tân Thịnh Khách Sạn

N° 9 Boulevard Colonel Grimaud
(Chợ Saigon mới mở ngay qua)

Phòng ngủ mới, cách sắp đặt trong
phòng dợ đến tinh khiết, sạch sẽ mát
mẻ, boy rất có khuôn phép dợ sai
kiển. Chư quí khách ở Lạc-châu có
dịp đến Saigon cũng nên dợ bước đến
Tân-Thịnh, chúng tôi hết lòng hầu tiếp.
Lại cũng có sân sân xe hơi cho mướn
đi chơi các nơi. Kể từ ngày 10, Juin
1926, tôi có cho chạy hai cái xe hơi
hiệu Unic mới cái 25 c' 8 ngựa trong
mấy tinh sao đây Chợ-lớn, Vĩnh-lòng
Trần-vinh mỗi buổi sớm mới đứng năm
giờ xe đến tại bến xe Chợ-lớn. Xong
lấy dợ riêng Tân-Phát nói sau năm
sát.

Xin quí đồng bang chiêm coi tôi rất
thâm cảm thành tình
NGUYEN-VĂN-TÂN.
Propriétaire

CAFÉ & RESTAURANT

MY-LOC

30, Rue Sabourain, Saigon
(Ngăn chợ mới Saigon)

Bổn-hiệu Chủ-nhơn khi trước có
tên Ex maître d'Hôtel tại nhà hàng
SAIGON PALACE cho năm BỔN-chợ-
chợn theo các việc về mướn ăn nh-
ngon hơn hết và mướn nh-cho vào
ở chư quí khách, năm mới đến dợ
bà ở Cholon, năm mới đến dợ
phở nh- và ngày Cháo-Nhật đến có
CARRY thiết ngon và SOUP CORSE.
Bổn chủ-nhơn rất vui lòng chào
lành những dợ dợ, bất luận từ
thời.

Kính mời chư quí khách hãy vui
lòng mà đến tiệm tôi một chuyến mà
ăn thử vài món đồ ăn, sau mới rõ
tôi ăn ngon tiệm tôi ngon hơn các nơi
khác.

MY-LOC
Chủ-nhơn: Kính mời

Đồng-bang có in món chỉ xin dợ nơi
nhà in

HÔNG-LẠC

mới lập tại Sóc-trang (đường Đại-ngã);
Chủ-nhơn: TRẦN-VĂN-ĐIỀN

LUNETTERIE - EPICERIE - MERCERIE

NGUYỄN-VĂN-BÁU

129 Rue d'Espagne 129 Saigon

Tiệm bán đồ thứ đồ gia vị Langue, mợ
kỷ từ đến có lại dợ mới.
Làm dợ lý thứ Kiển tợ tên Kiển nhà Đức
cha, là Kiển hiệu rất tốt và giá rẻ.
Lại có trả bán mợ tốt thương bán hiệu
con Bướm bà (serre à écrire) thiết là thứ
mợ mợ người ưa dùng có đến, có tiếm
Blen Black, mợ ở violette.
Xin quí Bà quí Ông rộng lòng mua giúp
dợ cho tiệm An-nam.
Còn quí vị nào ở xa, muốn hỏi tiếm giá
của hàng hoá hay là dợ chỉ, thì xin gỏ
lưu theo thơ mợ con Umberto năm su (0 9 9)
sag tôi trả lời mợ cho quí dợ.

Quảng Cáo

Nhà hàng bán cơm Tây hiệu Hôte
Restaurant Franco-Chinoise ở đường
quai Testard 45-46-47 Chợ-lớn kể từ
ngày 5 Août đã đổi chủ và đổi hiệu lại
là HOTEL QUAN-HUNG. Ông bán
cơm Tây và cơm K. ách-trở, của người
em ông chủ nhà hàng Quan - Hạp
Saigon đứng làm Quán-lý.

Kính mời quí khách chiêm coi dợ
dùng cơm hoặc lấy về nhà hay là dợ
lệp thì chúng tôi hết lòng chọn lựa món
n kỹ lưỡng và rất dợ ơn quí khách

Một dịp ít có !!!

Muốn bán một cái tiệm Epicerie
Mercerie lập ra có mười năm dư
buôn bán thành lợi, mợ hàng rất
đồng, lại tiệm ở nh- nơi thị tứ. Như
ai muốn sang xin dợ nơi Đông-Pháp
Thời Báo.

PENSIONNAT

Huynh - công-Phat

19 à 37 Boulevard Richeux
(Cầu-ông-Lãnh) Saigon

Tự-trưởng: ngày 2 Août 1926
Cuộc kết quả trong hội thi bằng cấp
sơ học ngày 23 Juin 1926: Đ. thi 42
trở đầu 40 trở.

Về khoa Bằng cấp Tốt-nghiệp
có lớp: 1re Année và 2e Année
Về khoa Bằng cấp sơ-học có từ
lớp sơ-học (Cours École) tới lớp
nhứt (Cours supérieures).

Thầy dạy nơi Đ. trường
Thầy Langsa:

1 Ingénieur des Arts et Manufactu-
res; 1 Breveté supérieur.
Thầy Bôn quốc:

1 Bachelier des sciences avec men-
tion Philosophie et Mathématiques
2 Anciens élèves de l'Ecole supérieure
de Pédagogie de Hanoi; 1 Agent tec-
nique; 3 Diplômés d'Etudes complé-
mentaires avec Certificat pédagogique;
3 Anciens élèves de l'Ecole Normale
d'Instituteurs Saigon.

dầu biết, cái gì phải hỏi đó ? Thì
khi ông quên người khách mới ta
hỏi hơn, người nào làm cho có h
An hết hồn hết vía đó rồi sao ?
— Thế khi có nói thầy Huỳnh
trung-Ngĩa phải chăng ?
— Vầy chứ ai.
— Tôi không dám nghĩ cho ngư
ta như thế.
Tuy Lê-hữu-Bạt kiếm thế làm ch
có tư Sơn vững lòng, bớt sợ Ngô-M
mà nhứt là dùng binh tinh thần phò
cho có vẻ gấp, nhưng trong lòng ó
chủ nhà hàng cũng hồi hộp lo ng
lắm.
Có tư Sơn sửa soạn rồi mới lấy x
chìa khóa bước lại cái tá nhỏ đ
bàn hương mới lấy hộp đồ nữ trang
ra mà đeo đạc có đi kiếm có hai A
Cỏ vừa mới hộp ra vùng la lớn l
rằng: Trời ơi ! Tôi bị mất hết đồ r
Bộ cà-rá, ừ bộ cà-rá hộp xoàn còn đ
mặt, hai, ba, ừ ba sợi dây chun
con dây mà đôi vòng hộp xoàn ai
lấy hồi nào dầu mắt.
— Nói vậy có mất có một đôi vò
hộp xoàn hay sao ?
(Còn hodi)

TẠI NHÀ CHỤP HÌNH Nadal

Có cần dùng một người sửa ảnh
cho thiện nghệ, hiểu lương khá.
Xin đến nơi số nhà 118 và 120
đường Catinat Saigon.

SÁCH MỚI XUẤT-RAN
Mời các ngài nên vì
tiền-đồng quốc-văn mua giúp

Cải thủy-ma chết oan

Sách có lời cho phong-hóa nước
nhà.
Một quyển trọn bộ, giá bán: 0\$50
Đã bán ở báo ĐÔNG-PHÁP
THỜI-BÁO và các hàng-sách khắp
nơi.
Mua sẽ xin viết thư cho: NGUYỄN
TINH-YẾN 24 rue Dardès Saigon, sẽ
có cho buổi hồng cao.

Đông-Bang

miếng Hậu-Giang

Muốn cho con học cho mau tác
phát, xin gửi vào Trường-tư:

Diễn-Quận tại Socrang

Ngày tựu trường: 3 Août 1926
nhằm ngày 25 tháng 6 Annam.

L. Directeur: TRAN-VĂN-ĐIỂN

PHÒNG-VĂN

làm thuê số Thương-chánh

Lành làm việc thuê và chủ hàng
hóa của ông R. Folz.

Ông Crébessac kế nghiệp, đây thép
nổi số 381, đường Georges Guynemier
số 40 Saigon.

Xin chú qui thương gia có muốn
chợ chuyên, lành lấy hàng hóa, thì
do chủ trên đây tính giá rất rẻ.

Lời cảm tạ

Quí ông qui bà, kể từ ngày
tôi mua cái nhà hàng CÚU-
LONG-GIANG mà làm chủ đến
nay, cũng nhờ ơn qui khách có
lòng chiều có thương tưởng
đến tôi mới dựng thành vương
phát đạt, nhờ vậy nay tôi mới
lập thêm được một cái AN
NEXE tại đường Sabourain
(đường ngang chợ mới Saigon)
cả thấy có mười căn phòng
ngủ, dưới đất có, trên lầu có,
thật mát mẻ không ngán, và có
chỗ để xe hơi lại tính giá rất rẻ.

Còn nhà hàng tôi thương ngày
đều có đổi món ăn lạ luôn luôn,
nấu ăn rất Nam thiện-nghệ
trước có nấu cho quan Toàn-
quyền.

Quí khách mỗi khi có tiệc chi
xa gần tới cùng lành đạo, lại
tính giá rẻ hơn các nơi cho vừa
ong qui khách, và tại nhà hàng
tôi từ nay về sau đều có dọn
ca mỗi bữa chiều thứ bảy luôn
uốn.

Kính thỉnh
Chú-nhon

NGUYỄN-PHONG-CANH
Téléphone N° 152

Duy-Xuân ăn-quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có thể cho các anh thơ, tuồng, truyện, các
bài báo Lang và quốc ngữ. Có thể cho
các anh thơ và việc mua bán, các anh
thơ, tuồng, truyện, các bài báo Lang và
quốc ngữ.

Có thể cho các anh thơ, tuồng, truyện, các
bài báo Lang và quốc ngữ. Có thể cho
các anh thơ và việc mua bán, các anh
thơ, tuồng, truyện, các bài báo Lang và
quốc ngữ.

Có thể cho các anh thơ, tuồng, truyện, các
bài báo Lang và quốc ngữ. Có thể cho
các anh thơ và việc mua bán, các anh
thơ, tuồng, truyện, các bài báo Lang và
quốc ngữ.

Máy hát

Opéra, Diamond, Pathé,
là những hiệu máy rất tốt, dùng bất
động trong các thứ đĩa. (Bán sỉ và
bán lẻ giá rất rẻ).

Là-văn-Thai 82 G. Guynemier
Saigon

VÉLO HALL ETABLISSEMENTS TRU'ONG-VAN-HANH SADEC

Có bán đủ thứ xe máy
Alcyon, Armor, Bécé-
Sport, Dainty, Davy, Dex-
ter, De Dion Bouton,
Hirondelle, Peugeot và
Wonder.

Đã đủ phụ tùng xe máy. Bán
lẻ và bán mớ. Trữ vô ruột xe
máy, xe kéo và xe hơi hiệu
Michelin.

Đền manchon và đèn dầu lửa
đủ kiểu máy hát và đĩa hát Văn-
hà-Ban, Cao-quyền-Tư và khách
trú hiện «Victors».

Quí ông ở xa muốn biết giá,
đến xin hỏi thăm hiệu sẵn lòng
gợi cho. Xin quí ông chiều có.

TRUONG-VAN-HANH

KINH CAO

Hiệu Tân-Lợi lập ra năm 1908 tại
Chợ lớn đường Charles Thomson, đã
đổi ba năm nay qua đường Bđ.
Tổng-đốc Phương số 138, kinh các
đồng bang hay bán hiệu cũng giữ mớ
may áo và bán sỉ, bán lẻ hàng Tàu,
hàng Thượng-hải, ul, nhưng to, khăn
đội đầu rút và thêu nhiều kiểu, khác
màu, gióp đưa quai nhưng nhẹ nhàng
đỏ coi, màu nhuộm, giấy tin chỉ, con
niêm, có gói thơ (ba món sau bán sỉ
theo giá nhà-nước định).

Hàng Tàu của Tân-Lợi nhân hiệu
Lục-bi-h rong là hàng to trắng, lụa
thứ tốt, giao cho thợ Bón-tro nhuộm
đen, không trở, không phai.

Máy thì có tiếng đã lâu, nờ có
thường xuyên thợ Huế cắt mớ khác
lại may mau, quí có, quí bà ở châu
tránh đều biết.

Màu có đủ sắc để nhuộm. Ai có giao
hàng trắng, áo, khăn đội đầu, đồ
nhuộm màu, hay là màu có phải
muốn nhuộm lại màu khác, liền hiệu
cũng làm.

Bên hiệu mới chế tạo các thứ bánh
kho (biscuits), gọi là Bánh kiem thời,
vỏ hộp thiếp hơ mý, nhân hiệu
Đông-Tiên.

Các thứ bánh này cả thấy đều làm
tinh khiết bằng bột lúa mạch thượng
hảo, bột bơ (amandes), bột
dừa, gia vị beurre, chocolate và vani-
line, thơm ngọt, ai nếm tới đều cho
là ngon. nên nhiều người đã có mua
mà đi hạ tán gia, đám cưới và dùng
trong tiệc rượu.

Bánh kiem thời và gióp đưa quai
nhưng bán lẻ tại bốn hiệu và các nơi
trú, bánh thì bán 0\$65 một hộp,
gióp 0\$50 hay là 0\$55 một đôi, tùy
theo lớn nhỏ.

Máy nhà thương nờn sĩ hành này
và gióp đưa mà bán lại thì như hươ
bông. (Gióp này một mình bốn hiệu
chuyên mại tại đây).

Xin đồng-bang đem tình có cấp
nghĩa đồng chúng giúp người bán số
mở mang việc thương, nói chỉ mình
gần mười tám năm nay, bởi bốn hiệu
buôn bán chơn chất nên đồng-bang
thương tưởng mới được bền vững.

Bánh kiem thời bán tại Chợ lớn rớt
bốn hiệu đường Bđ. Tổng-đốc Phương
số 138.

M. M. Ng. văn-Trần, đường Bonnard
số 96 Saigon.

Ng. văn-Báo, đường Espagno
số 129 Saigon.

Mmo. Ng. thị-Không, một chợ Saigon
số 30.

Hiệu Bạch-Nguyệt, đường L. Grandière
số 278 Saigon.

Tại trạm xe-lửa Điện-xa Đất-hộ,
M. Phạm-văn-Thiệu, Commerçant

Rach-kiến.

Hiệu Bào-trào-đường, Phđ-Jam.

Hiệu H. thành, gần chợ Bđ-Chiêu
(Giáp-h).

TÂN LỢI
Đầu cầu

QUỐC-NGŨ' QUỐC-VĂN

Kỷ-niệm cụ Tiên-Điền,
thăng tâm hàn-lych
(Tiếp theo)

Liên-lạc

Xem đây, người Nam chuẩn-cần
quốc-văn...

— Sao lại quốc-văn, quốc-văn.
— Quốc-văn là thứ tiếng ông cha
đã dùng mấy muôn đời; quốc-văn
bồi-dưỡng can-đường luân-ly cho
giống Hồng-Lạc từ xưa nay; nghe
mau hiểu, học mau biết; trong làng
trong nước, đi đâu cũng nghe bên
tai; khi thơ-ngay, mợ đã kẻ tại nôi
cho nghe; trí ci-ua hiểu mà tại đã
nghe.

Quốc-văn là môn ăn ngọt diệu sơ
dầu của trí não, lâu ngày về sau, mà
vẫn nhớ mùi.

Đã vài năm nay, ông Nguyễn-phân-
Long (báo Nam-Việt hướng-truyền)
nói: Tiếng nói là chìa khóa để đạt
quyền tự-do. Ông Lương-ngọc-Hiến
(bài: Buổi học cuối cùng; Thuyết
Nghệ thuật dân-báo, 12, 13, 14, tháng 7
1926) dịch lời Alphonse Daudet tiến
sanh rằng: «Khi một nước đã phải
hãm vào vòng nô-lệ, mà còn giữ được
quốc-văn cho hoàn-toàn, thì cũng
hình như là giữ được cái chìa khóa
để mở cửa ngục giam mình vậy».
Gần mười tám năm nay, một ông
nghe học miêng Hậu-giang trên năm
mười tuổi, khi sắp từ-trần, di-giáo
một bài lục bát có câu rằng: «Chữ
kia đã mất, nước không còn gì».

Ài lại quên lời than của một ông
thanh niên chủ-bút, đăng cấp-tiến,
năm 1924; đầu là người Tân-an
tổng-An-ninh, quận Bình-phước. Than
rằng: «Gần ngày Tết người-dân
tôi muốn dùng tiếng từ-quốc, cũng
nhai em chuyển văn một khi, cho có
về thân-một học, nhưng chưa được,
vì thời-kỳ này muốn như thế, chưa
được. Ông than thở như vậy; và về
sau, ông dùng tiếng từ-quốc điện,
thuyết một đôi lần, ai này đưa chen
chờn đến nghe.

Quốc-văn đối với quốc-dân có cái
cảm-sân-xa thâm-trầm, tại sơ lược
khó tả ra cho hết.

Vì ai nghĩ nghĩ chuyên-trị rong
rã một thứ tiếng Bà-ba, Ma-ni, từ khi
sanh tới khi cùng; hoặc là phải theo
đu theo với dân-tộc Bà-ba Ma-ni; hoặc
nói và nghe lấy một mình; chứ ông
mẹ, anh em nghe chán-chắc không
hiểu nói gì.

Hoặc có người nói: Từ lúc nhỏ
tôi trên mười tuổi, tôi đã rành tiếng
An-nam rồi, tôi đã rành tiếng
nhiều thứ tiếng khác mà tôi: còn
quốc-ngữ, quốc-văn chỉ chỉ đó tôi
được phớt bỏ đi ra. Nói thế, tựa-
hồ hữu lý. Có học thêm, có biết thêm;
học mười ngày, biết rõ hơn là học
chín ngày. Nếu quốc-ngữ quốc-văn
không thông, thì giao thiệp với
đồng-bào rất khó. Và có lẽ các ông
xương-lưu việc chỉ, đồng-bào không
hiểu, không phớt là một, lại còn
nghĩ rằng các ông đã quên tiếng nói
từ-quốc, có lẽ các ông không còn nhớ
thường từ-quốc và đã dứt cảm tình
với dân-cư nơi từ-quốc.

Người Nam chuyên - cần quốc-
văn học một môn quốc-văn, học
sao cho đầy đủ, thì dùng môn
quốc-văn cũng đạt như-thành
thông địa-thể, cũng gia-công cái-cách
trong quốc-dân được. Chương đánh
xử minh đã kêu vang vậy đầm ấm,
biết đâu lại đem đi đánh nước người.

Phong-trào

Gần nay, phong-trào quốc-ngữ đã
nổi lên mạnh mẽ, vì như có trên Nam-
Phong giúp sức, không ma-lý o nờo
càng được. Loại vô-nhân-đạo-tay thế
mà rầu. Không rầu mà chỉ. Bán x e
lần-hóa xoay mau như chớp; sức
người hèn mọn, người nên đứng xem,
người bôn-chôn, người thất-công và
không ăn thua được nào.

Người Nam đi xa xứ, viết thơ về
xứ không dùng tiếng Nam, tiếng Mọi,
lại dùng quốc-ngữ—Báo-chí người
Nam chủ-trương ở ngoài-quốc, không
dùng tiếng Xiêm, tiếng Lào, lại dùng
quốc-ngữ.

Cụ Phan-bội-Châu diễn-thuyết bằng
quốc-ngữ và nói rằng sẽ ra công-luyện-
tập quốc-văn (do báo Nam-Việt hướng-
truyền tháng 7 năm 1926)

Ông Bùi-quang-Chiến, ông Lê-quang-
Liên làm là Bấy, đứng chỉ nước
người, làm đủ: văn quĩ: từ ngữ, người
hi đợc học, người từ học, người người

đều hiểu rõ, đều hoan-ngình.
Bà Nguyễn-khoa-Tùng tức Đạm-
Phượng nữ-sĩ, Cháu họ-trưởng Hội
Nữ-Công ở Huế, làm diễn-văn quốc-
ngữ, và sau rồi người Pháp cũng đều
hiểu và có bài diễn-văn đáp lại.
Ở Hà-thành, tại công-quán hội Khai-
Trí Tiên-Điền, hội Trí-Trí, mỗi tháng
các danh-nhân đều có diễn-thuyết
bằng quốc-ngữ.

Vinh-hạnh

Trước kia, tại Pha-lô-thành, cụ
Phan-châu-Trình diễn-thuyết tiếng
Annam, nhưng không được chú-chí bất-
tiện. Ông trời Đông-Á đã sẵn sàng
người dịch lại lời cụ vừa nói; ví như
quan Poincaré không nói được tiếng
Nga, mà sang Saint-Petersbourg cũng
thường thuyết được ỏn-thoà.

Quan Poincaré dùng quốc-văn xứ
Pháp
Cụ Phan Tây-Hồ dùng quốc-văn xứ
Annam.

Hội «Đông-Phương Ái-hữu» bên
Pháp, thời nay (1922 Nam-Phong tạp-
chí, số 64) lại được nghe người Annam
ngâm vài câu truyện Kiều, và nghe
hát vài câu hát, xưa kia sản xuất từ
nơi đầm ỏn thanh nhàn, nơi vườn
dâu, ruộng lúa xứ Đại-Việt, là nơi
«trắng» với «đen» ỏt khi cũng
nhau kết tình tương-tương trợ-
trợ, là nơi thường khi «trắng» khoe
tỏ hơn «đen», và «đen» lại khoe «đen»
tỏ hơn «trắng».

Đã bảy mươi năm dài dang-dang,
người Pháp sang bên đảo An-đô-chi-na
vào công-dường công-quán, diễn-
thuyết bằng tiếng Pháp, vô tay như
pháo nổ.

Tiếng nước Nam, lâu nay những m-
màng, hoặc các Khâm-mạng Sĩ-thần
sang Pháp đã dùng; hoặc học-sanh
người Nam có hát lý cho bạn bạn
người Pháp nghe câu vui, cũng có lẽ,
còn đem ra nói tại nơi hội quán
chính là báo Pháp, mà người Pháp
lại ra tình trân trọng thì lần này mới
là một.

Người Pháp nghe bắt câu:
Chiều chiều, lại nhớ chiều chiều...
thích hay không thích.

Ài đã từng vào cảnh lịch mịch như
ông Đông-Hồ và các bạn ông Đông-
Hồ (bài ký chơi Đé-Thích, Đé-Thiền,
Đông-Pháp Thời-Báo. — Bài ký chơi
Châu-Nham, Hattien Đông Pháp Thời-
Báo 18, 20 tháng 8, 1926) nghe động
bất vào von của con trẻ Cao-miền đều
không hiểu, mà cũng ngán ngổ, sâu
thăm vô cùng. Hướng chỉ người Pháp
tại đã quen nghe âm nhạc quen động
phủ trầm lại càng cảm được nhiều.

Người Pháp được nghe tiếng Annam,
và chúch cho tiếng Annam. Quốc-
dân lấy làm vinh-hạnh.

Tiếng ta còn

Chớ hay, làm nên công việc, không
phải vì thứ tiếng nào, thứ chữ nào.
Nào ai lại mong-tưởng là Trời đã
sanh một thứ chữ nào hay hơn quốc-
văn xứ Nam.

Ông Tân-Đà Nguyễn-khảo-Hiến,
chủ-trương An-nam tạp-chí, nói:

Người An-nam, báo An-nam.
Xin nói thêm: Người Annam, tiếng
Annam, chữ nghĩa văn-hóa Annam
Phạm-Quỳnh tiên-sanh nói (Nam-
Phong tạp-chí, số 101, tháng 12, năm
1925):

«Tiếng là nước, tiếng còn thì nước
còn, tiếng mất thì nước mất, mà mất
đó mới thật là mất hẳn, không sao
văn-hội được nữa».

Ngho tiên-sanh thường An-cần dạy-
báo những lời tâm-huyết như thế,
chẳng dám bỏ qua.

Năm 1924, là năm thứ nhứt, nhơn
hội Khai-Trí Tiên-Điền làm kỷ-niệm
cụ Tiên-Điền, Phạm Thượng-Chí đã
nói:

«Có gì mà sợ,
Có gì mà lo.
...Truyện Kiều còn, tiếng ta còn.
Tiếng ta còn, nước ta còn.»

Tân-an

NGUYỄN-VĂN-KIỆM

Công văn trích-lục

Đã-tại ngoại

M. Trương-văn-Tuân, Giáo-sư bang ba, vì
có đơn xin nên được đi tại ngoại thêm một
năm nữa không lãnh lương, kể từ ngày 14
Septembre 1926.

M. Nguyễn-văn-Tám, Giáo-tập bang tám,
việc đơn xin nên được đi tại ngoại thêm
một năm nữa không lãnh lương.

Nghỉ-phép

M. Nguyễn-văn-Ôn, Báo-phủ-mở được
phép nghỉ thêm 3 tháng nữa kể từ ngày 31
Aout 1926.

M. Ôi-ma-ma-ma, Giáo-sư bang nhứt ở
Báo-trung được phép nghỉ ba tháng.

AJINOMOTO

là một thứ bột dùng mà ăn, của ông Quan Lương-
y IKEDA đã hết lòng khổ nhọc bào chế ra, rất nên
bổn dưỡng.

AJINOMOTO làm bằng bột lúa mý, người ta
dùng thứ bột này chế vào trong các món đồ ăn:
Nhứt là đồ ăn của Khách-Trú, cũng là đồ ăn của
người Âu-Châu ăn vào thời buổi có mùi thơm tho
điều dân làm. Nó chẳng bao nhiêu tiền, mà làm
cho trong các vật nấu nướng phải nên ngon ngọt.
Thứ AJINOMOTO này đã có bán khắp các
Nhà-hàng trong Cholon và ngoài Saigon.

Bột ấy có bảy thứ bằng vỏ và bằng hộp sắt kể
ra sau này:

- Thứ vỏ nhỏ;
- nửa vỏ lớn;
- vỏ lớn;
- hộp bằng sắt nhỏ;
- hộp bằng sắt lớn;
- hộp sắt lớn.

Và thứ to hơn hết nữa.

ĐẠI-LÝ

MITSUBI BOSSAN KAISHA L^{td}

41 quai de Belgique

SAIGON

TIỆM DỆT CHIẾU

Trải phòng khách và bán đồ Bắc

Bán đủ các kiểu tủ, bàn ghế salon, cần và chạm, bằng cây t-ắc, và cây
gỗ, đồ đồng, có nhiều kiểu lu, đèn, chơn đèn, chế theo kiem thời; đồ thêu
đồ kiểu; ghế xích đu, ghế Thonet; cây mành nón, đèn kim, đèn đồng, đèn
tranh; đồ a accessoirs và tapis trải xe hơi, vỏ ruột Michelin, đầu MOBILIOIT
h đầu M. C. C. văn vắn đủ đồ tốt và bán giá rẻ.
Có bán đồ thứ truyện cổ tích và tiểu-thuyết kim-thời Nam-ký và Bắc-ký.

Trần-trọng-Cảnh

192 rue d'Espagne Saigon
(Ngang chợ-mới)

Kính

nước cho mắt

Khỏe hơn

Vin xem các chú dưới đây

Hay dùng Thuốc này mà trị
lệnh gọi là Hoa-hương Đại-tiên

Có bán

tại :

Pháp -

quốc

đại

được

phòng

Au Sportif Français

135 Rue d'Espagne Saigon

Một mình làm Đại-lý bên Đông-Pháp cho một hiệu xe
mày có danh tiếng bên Pháp-quốc.

J. B. LOUVET

Cũng có bán xe máy hiệu ELDEE A. S. F. và đồ đồ
phụ tùng cho xe máy